

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1963. november hó

XII. évfolyam 11. szám

KÖZGYÜLÉS UTÁN KONGRESSZUS ELŐTT

Az elmúlt hetek a sportegyesületek közgyűléseinek sorozatát hozták. Ezen határozott a tagság demokratikus szavazás útján, hogy az új testnevelési és sportszervezetben - a legkülönbözőbb szinten - kik töltsenek be közülük vezető szerepet.

Az új sportszervezetekben olyan vezetőknek van helye, akiket a sport iránti szeretet, a szakértelem és a példamutató magatartás vezető szerepre predesztinál.

Évről-évre egyre nagyobb tömegek kérnek részt és érzik szükségességét a sport nagyszerű, egészség-szórakozást, meghosszabbított ifjúságot nyújtó lehetőségeiből.

Ezen igények kielégítését a sportegyesületekben találják meg. Ezért sorsdöntő, hogy az egyesületekbe, majd felsőbb szinten az új testnevelési és sportszervezetbe olyan vezetők kerüljenek, akik az új követelményeknek megfelelnek, a vezetésre rátermettek.

A magyar sport nagy horderejű átszervezésének menetrendjét a MTST a 3213/1962. z. Kormányhatározat rendelkezése értelmében négy fázisra osztották fel:

1963. X. 20-ig be kell fejezni a sportegyesületi vezetőség és küldöttválasztó közgyűléseket,

1963. XI. 15-ig meg kell tartani a főváros kerületeiben és a járásokban és városokban a vezetőség és küldött választó konferenciákat,

1963. XII. 1-ig kell befejezni Budapesten és a megyékben a vezetőség és a küldött választó konferenciákat,

1963. XII. 13-14-én tartják meg a Magyar Testnevelési és Sportszövetség alakuló kongresszusát.

Az első rendelkezés értelmében a sportegyesületi vezetőség és küldött választó közgyűlések szerte az országban már lefolytak. Az eddig szerzett értesülések azt mutatják, hogy az egyesületi, sportkörüli tagság nagy érdeklődéssel és felelősségérzettel vett részt ezeken az összejöveteleken. Építőjelleget juttató javaslatok, bírálatok jellemezték a közgyűlések komolyságát.

Ezek a közgyűlések nem csupán abban különböztek az eddigiektől, hogy a szokványos tisztújítás volt napirendjük, hanem ennél jóval több, lényegbevágóbb.

Megadatott a lehetőség, hogy az egyesületek, majd a szövetségek tisztikarába a legrátermettebb, legképzettebb sportemberek kerüljenek, akik eddig is igazolták tevékenységükkel, hogy megfelelnek az új követelményeknek és azok a fiatalok, akik magatartásukkal bizonyosságát szolgáltatták, hogy érdemesek a nagy felelősséggel járó meg-tiszteltetésre.

Az előttünk álló területi és megyei konferenciákon megválasztandó vezető szervek létszámát a határozat a következőkben állapítja meg:

- a./ A Budapest területi, a járási, a városi TS-eknél 19-31 tagu tanács és 3-5 tagu ellenőrző bizottság választandó meg,
- b./ a megyei TS-eknél 41-51 tagu tanács és 7 tagu ellenőrző bizottság,
- c./ a Budapest-1 TS-nél 51-61 tagu tanács és 7-9 tagu ellenőrző bizottság.

A MTS. legfelsőbb vezető szerve a kongresszus, amely a budapesti és megyei konferenciákon megválasztott küldöttekből áll és négy évenként ül össze.

A Kongresszus megválasztja a vezető szerveket:

az Országos Tanács és az Országos Ellenőrző Bizottság tagjait.

Az Országos Tanács a kongresszus határozatai alapján irányítja a MTS tevékenységét.

Az Országos Elnökséget az Országos Tanács tagjai közül választják meg. Ez a szerv irányítja az MTS munkáját a tanácsülések közötti időszakban.

Az Országos Titkárság a központi apparátust irányítja és biztosítja az Országos Tanács és az Országos Elnökség határozatainak végrehajtását.

Az Országos Ellenőrző Bizottság ellenőrzi a költségvetések szabályos végrehajtását, a pénzzel és az anyagi eszközökkel való gazdálkodást stb...

A Sportági Szakszövetségek a MTS szakmai tanácsadó és végrehajtó szervei, amelyekben a sportágak szakemberei foglalnak helyet. Tevékenységüket a MTS határozatai szerint végzik. Működési területük sokrétű és nagy kiterjedésű.

Amidőn a fentiekben kivonatolva ismertettük a magyar testnevelési és sportmozgalom új arculatát és szervezési irányelveit, azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy a másfél év óta folyó gondos szervezési munkálatok alapján létrehozott vezető szervezetek újabb kiemelkedő sikerek korszakát nyitják meg.

A MTS. megalakulásával, amely tömegszervezeti alapon vezeti a sportmozgalmat s így megszűnik a párhuzamosság a sportvezetésben, -egyesületeink és sportszövetségeink az eddigénél sokkal erősebbek lesznek. Jelentőségük megnő és helyes irányítás mellett fokozottabban gazdái lesznek sportágunknak.

KÉT NAGYJELENTŐSÉGŰ ÉRTEKEZLETRŐL

Szeptember végén két egymást követő napon a MVSZ és a BVSZ mélyreható fontosságú értekezleteket tartott.

Figyelemmel arra, hogy az összejöveleket októberi számunk lezárása után tartották, némi késedelemmel adhatunk beszámolót ezekről.

A MVSZ értékelő beszámolója a GDANSK-i világbajnokságról

Versenyzőink ezidei világbajnoksági mérsékeltbb szereplése után, elnökségünk és vívószakvezetőink joggal számítottak arra, hogy ez a sokat megvitattott téma széleskörű, nagy érdeklődést fog kiváltani a meghívottak sorában.

Sajnos, ezzel ellentétben a MÁV kulturtermének széksorai nagyon gyér látogatottságról tettek tanubizonyosságot. Meggyőződésünk, hogy nem az érdeklődés hiánya idézte elő a nézőtéren tapasztalt "foghijakat".

Az értekezletre a szövetség másfélszáz meghívót bocsájtott ki a felsőbb sporthatóság, szakosztályvezetők, vívószakemberek, versenybírák, edzők és a sportsajtó képviselőinek címére.

A magunk részéről a részvétlenség okát az értekezletnek nem megfelelő időpontban való megrendezésében látjuk. Már a 4 órai kezdés is túlkorai, miként az egyik felszólaló megindokolta, mert a dolgozók nagyrésze csak munkaidejük befejezése után szabadulhat el munkahelyéről. A sportújságírók az egyidejűleg lebonyolításra kerülő uszó-bajnokságokon voltak elfoglalva. Edzőink nagyrésze hétköznap délután egyesületeikben tanítanak, ezért ilyen értekezleteket helyesebb volna szombat délután, vagy vasárnap délelőttre időzíteni.

Akik nem jöttek el, sajnálhatják, mert a beszámolókat feltétlen szakzerűség és a multban ritkán tapasztalt őszinteség jellemezte.

Ugyancsak elismeréssel kell megemlékeznünk a meggyőző, segíteni akarásról tanuskodó, színvonalas hozzászólásokról is.

Az értekezlet összehívásának szükségességét és célját Kovács Pál alelnök ismertette megnyitó beszédében. Ezt követte Sákovics József szövetségi kapitány beszámolója a gdanski világbajnokság lefolyásáról, melynek szövegét a "Vívó Híradó" szeptemberi számában szószerint ismertettük.

A jól sikerült szakmai jelentés után - mely nem csupán az eredmények értékelésével foglalkozott, de rámutatott az elmúlt évi felkészülés hiányosságaira is, - egy nagy érdeklődést kiváltó téma került napirendre:

Válogatott vivóink olimpiai felkészítésének tervezete, melyet a szakvezetés Tokióig rendelkezésre álló egy évi időtartamra dolgozott ki, nagy gonddal és körültekintéssel.

Az előadó-asztalra kiterített hatalmas tervrajz alapján Sákovics József szövetségi kapitány ismertette a felkészítési terv részleteit, mely sok eltérést mutat az eddigi gyakorlattól.

Az alapozás és formabahozási időszakok megnyújtásával a versenyzők erőnléti és technikai kiképzésére több időt kívánnak szentelni.

A felkészülési évet három versenyzői időszakra osztotta fel a tervezet. Az első versenyzői időszak - elég későn - február második felében kezdődik és április közepéig tart, amikor is csak edzőversenyek kerülnek sorra. A májusban kezdődő második időszakban fegyvernemenként 6 válogató versenyen vesznek részt a keret tagjai és ez alatt a periódus alatt indulnak el a nagy nemzetközi versenyeken is. Ezen versenyeken elért eredmények alapján döntenek a kiküldetésre való válogatás kérdéséről is.

A július közepén befejeződő magyar bajnokságok után hirdeti ki a MVSZ elnöksége az olimpiára benevezett versenyzők névsorát.

Az ezt követő harmadik versenyzői időszakra a formabehatózás érdekében kisebb jelentőségű nemzetközi és hazai versenyeken indulnak vivóink.

Ismertette az előadó a szakvezetés javaslata alapján az elnökség által elfogadott tágabb körű olimpiai keret tagjainak névsorát.

Férfi tőr:

dr. Kamuti Jenő
Kamuti László
Pacséry Kázmér
Szabó Sándor
Gyuricza József
dr. Pap Csaba
Nyomárkay Ödön
May Attila
Perjámosi Sándor
Plagányi Attila
Marosi József
Gyarmati Béla

Női tőr:

Sákovicsné, Dömölky L.
Juhász Katalin
Rejtő Ildikó
dr. Kovács Lajosné
Szalontay Katalin
Gulácsy Mária
Marosi Paula
Székely Tiborné
Kertesi Károlyné
Damásdi Györgyi
Szabó Éva
dr. Mendelényi Tamásné

Párbajtőr:

Dr. Kausz István
Gábor Tamás
Bárány Árpád
Nemere Zoltán
Kulcsár Győző
B. Nagy Pál
Schmitt Pál
Szekeres László
dr. Lendvay László
Préda István

Kard:

Horváth Zoltán
Kovács Attila
Pézsza Tibor
Meszéna Miklós
Delneky Gábor
Bakonyi Péter
dr. Mendelényi Tamás
dr. Szerencsés József
Kalmár János
Lotz Károly
Rostás Tibor
Moravcsik Endre

Végül rámutatott Sákovics József arra a törekvésre, melyet az új felkészítési terv kimunkálásánál szem előtt tartott a szakvezetés és pedig, hogy a szakmai munkát versenyzőink - az eddigiektől eltérően - az egyesületükben végezzék el.

Rövid szünet beiktatása után Kovács Pál alelnök emelkedett szólásra és kivonatolva ismertette gdanski tapasztalatait - melyet lapunk szeptemberi számában részletesen leközöltünk - és tájékoztatta a hallgatóságot, hogy milyen intézkedésekkel óhajtja az elnökség a jövőben a magyar vívás tekintélyének helyreállítását elősegíteni.

Felkérte a megjelenteket, hogy az elhangzott beszámolóhoz minél többen szóljanak hozzá és segítsék javaslataikkal a szakvezetés törekvéseit.

Dr. Cziffra András nyitotta meg a felszólalások sorozatát rámutatva a versenyzők morális nevelésének el nem hanyagolható fontosságára. Néhány kirívó példa felsorolása után helyesnek vélte, ha a szövetség és az egyesületek egyenlő elbírálás alá vonják fegyverkezés tekintetében a nevesebb versenyzőket is és ne alkalmazzák velük szemben az elnézés politikáját a többiekkel szemben.

A nagy tetszéssel fogadott hozzászólás után

Dr. Gózszy Sándor kettős minőségben fejtette ki Gdanskban szerzett megfigyeléseit. Mint egykori versenyző és mint csapatot kísérő sportorvos.

Az érdekes és megszívlelendő felszólalást lapunk múlt havi számában részletesen ismertettük.

Dr. Boross Ernő egy fontos térrénumon folyamatban lévő kutatásáról számolt be felszólalásában.

Régóta érzékeljük - mondotta - hogy egyes vivóknál az ugynevezett versenyláz kulminációs fázisa lép fel, amely bizonyos ideig teljes akcióképtelenséget vonhat maga után. - Ezt általában rövidzárlatnak is mondják. -

Dr. Ungváry professzornak katecholaminokkal végzett kutatásai alapján az idézett u.n. "rövidzárlatot" biochemiai okokkal gondoljuk magyarázni. -

Éppen ezért az idei versenyzői időszakra során beiktatjuk az erre irányuló vizsgálatokat, melyekkel a "rövidzárlat" alatt jelentkező vérkatecholaminszint emelkedését és annak időtartamát akarjuk tisztázni. -

Amennyiben vizsgálataink elgondolásainkat igazolják, akkor a következő lépés lenne a vázolt biochemiai eltérés megelődzése, illetve kiiktatása. -

Örömmel és köszönettel nyugtázzuk Unghváry professzor felajánlását, amiért mind a laboratóriumi kutató vizsgálatokban, mind a továbbiakban messzemenő segítséget és irányítást vállal. -

Gerevich Aladár szorgalmasta, állitson fel a Vivószövetség világbajnoksági rangsort, melyből kitűnik, milyen eredménnyel vívtak versenyzőink nevesebb külföldi ellenfeleikkel szemben. Ez a táblázatos összeállítás nagy segítséget jelentene a csapatösszeállítások során.

dr.Rónay Gyula általános helyesléssel fogadott felszólalásában rámutatott a beszámoló ama hiányosságára, hogy nem adott részletes tájékoztatást a kardvívás oktatás korszerű módszereiről. Felszólalását - bővebben kifejtve - mult havi számunkban közöltük.

dr.Gombos Sándor, engedve a közóhajnak, emelkedett ezután szólásra és nagy közönségsíkiert kiváltva hosszasan emlékezett kórtársai, a régi nagy vívók vívászereitéről. A sok érdekes epizóddal fűszerezett előadás során kardvívásunk dicső hagyományainak folytatása érdekében javasolta, hogy a fiatal tehetséges törvívók közül irányítsanak át egyeseket a kardvívás utánpótlás megerősítésére.

Szabó Pál a Bp. Vivószövetség elnöke, az idejétmúlt technikai oktatási rendszer megváltoztatását sürgette. Mestereink és versenyzőink egyaránt alkalmasak arra, hogy a korszerű edzőmódszerekre való átállás után régi nemzetközi tekintélyünket helyreállítsák.

Horváth Zoltán az MTK szakosztályvezetője a kis vívószakosztályok küzdelmes, súlyos helyzetét tolmácsolta felszólalásában, bár - miként mondotta - ez a kérdés nem tartozik az értekezlet tárgykörébe.

Sákovics szövetségi kapitány a felszólalásokra adott válaszában hangoztatta, hogy a felkészülés során a szövetség által irányított edzéseken és versenyeken fokozott mértékben fognak gondoskodni a fegyelemről és a versenyzők sportszerű magatartásáról. Kifejezte élversenyzőink iránti bizalmát és kijelentette, hogy a jövőben csak azok kerülhetnek és maradhatnak meg a válogatott keretekben, akik lelkiismeretes, fegyelmezett munkát végeznek.

Kovács Pál értekezletet záró beszédében elégtétellel állapította meg, hogy a vívósport problémáinak nyilvános megbeszélése igen gyümölcsözőnek bizonyult, ezért az elnökség a jövőben többször fog alkalmat adni a sportág fontos kérdéseinek a szakemberek nagy plénuma előtt való megtárgyalására.

Az értekezlet feloszlása után kisebb vitatkozó csoportok tárgyalták az elhangzott beszámolókat és hozzászólások kapcsán kialakult véleményeket. Általános feltűnést keltett, hogy a jelenvolt mesterek egyike sem tartotta szükségesnek, hogy a munkájukat kritizáló felszólalásokra reflektáljon. Pedig érdekes lett volna hallani az ő állásfoglalásukat is.

A BVSZ EDZŐI ÉRTEKEZLETE

Következő nap, - szombaton délután a BVSZ. Edző Bizottsága meghívására nagyszámu, több mint 40 fővárosi edző jelent meg a BTST. Váci utcai tanácstermében. Ez a tény is igazolja azt a megállapítást, hogy a szombat délutáni, vagy vasárnap délelőtti időpont alkalmasabb az ilyen értekezletek megtartására.

Szabó Pál a BVSZ. elnöke megnyitó beszédében megelégedésének adott kifejezést, hogy a szövetség kezdeményezéseként az évenként két ízben megtartandó edzői értekezlet első rendezvényén az edzők elismerésreméltó szép számmal tettek eleget a meghívásnak. Ugyanakkor sajnálkozását fejezte ki, hogy 1-2 kivételtől eltekintve keretedszöink távolmaradásukkal tüntettek. Ezt követően

Tilly János a BVSZ Edző Bizottságának elnöke bevezető előadásában az értekezlet célját és napirendjét ismertette.

Már az első téma, a képesítő vizsgák kérdése számos termékeny hozzászólást váltott ki. Gerevich Aladár, dr.Páll And-

rás, Székelyhidy Tiber, dr.Rónay Sándor, Nagy Árpád, dr. Duronelly Róbert, és Ujváry Tibor részéről.

Nagy érdeklődés kísérte az ifjúsági kardcsapatok megalakításáról szóló javaslatot, nemkülönben az edző továbbképzés szükségességéről és mikéntjéről lefolytatott széleskörű vitát, melynek során G.Molnár Lajos szemléltető módon tartandó előadásokat hozta javaslatba.

Szabó László keretedszö gdanski tapasztalatai alapján a bemelegítés fontosságát ismertette.

Nagy Árpád felkérésére dr.Gószay Sándor előadássorozaton a gdanski világbajnokságon általa készített rendkívül tanulságos mozgókép felvételeit fogja ismertetni.

Szalay János a versenyzők erkölcsi nevelésének szükségességét hangoztatta.

Végezetül Tilly János bejelentette, hogy a felmerült javaslatokat a rövidesen összeülő Edző Bizottság fogja letárgyalni, ill. megvalósítani. Gábor József

A Gdansk-i VB értékeléseinek folytatása

Lapunk szeptember és októberi számaiban az ezévi Gdansk-i VB. eredményeinek részletes közlése mellett ismertettük olvasóink előtt csapatunk vezetőinek kiértékelő beszámolóit is és jeleztük előre, hogy az ismertetéseket folytatni fogjuk. Ezuttal folytatólag közöljük közvetlenül a VB. után benyújtott, de eddig még nem ismertetett vezetői és edzői beszámolókat. Megjegyezzük azonban, hogy az anyagot ezután erősen lerövidítve hozzuk, mert a hátralévő beszámolókból - az ismétlések lehető elkerülése végett - már csak azok a részek érdemelnek figyelmet, amelyek egyéni meglátást, vagy újszerű megállapítást tartalmaznak.

E szempontra tekintettel olvasóink és a beszámolók íróinak szives elnézését kérjük azért, mert az alábbiakban közölt, tördelt szövegek összefüggésteleneknek hatnak: ezuttal a gondosan és körültekintéssel készített beszámolókon a lektori toll követett el barbár erőszakot.....

Czvikovszky Ferenc főtítkár értékelése a férfi törözők szerepléséről.

Törözőink egyéni teljesítményeivel foglalkozva őszintén feltárva hibáikat, megpróbálok rámutatni a hibák kijavításának lehetőségeire.

Pacséry Kázmér: A direkt kiesésben nem kedvezett a szerencse Pacséry számára, mert a tavalyi VB győztes Swesnyikovot kapta ellenfelül. Pacséry ebben az aszszóban már meglehetősen nyugodtan vívott, alkalmazta megszokott szép és okos támadásait, - ha nem is mindig szerencsével - de látni lehetett, hogy fizikailag és lelkileg együtt van, és tudásának nagy részét nyújtani tudja. Igen szép küzdelemben 10:9-re győzte le szintén nagy akarással küzdő tavalyi világbajnokot.

Következő ellenfél Franke /lengyel/ egyike volt azoknak, akiktől féltettük Pacséryt. Franke kemény, erőszakos, de technikailag megalapozott vívó modorának Pacséry nem találta meg az ellenszerét. Megnehezítette küzdelmét a nagyszámu lengyel közönség is, akik egészen közelről és nagy hangon biztatták honfitárusukat. A mérkőzés alapján a három találat előnyre szert tevő Franket Pacséry nem tudta megállítani a győzelemhez vezető uton. Nem tudta ellenfelét kizökkenteni abból a lelkes győzelmi hangulatból, ami elég is volt részére a győzelemhez. A bement tanácsok is arra figyelmeztettek Pacséryt, hogy lassítsa le az asszót, zökkentse ki ellenfelét, akár kisebb pihenésekkel is, győzelemre kedvező hangulatból. Pacséry vereségében része volt az idegességnek és a már addig elért eredménybe való kielégülésnek egyaránt. Minket azért érintett kellemetlenül a vereség, mert ezzel az egyik legjobb formában lévő versenyzőnk bucsuzott el a küzdelemből.

A csapatversenyek alkalmával igazi, jó formában vívó Pacséryt láthatunk. Ezt igazolja az USA elleni 4, az NDK elleni 4 és a NSZK elleni 3 biztos győzelme. Nyugodt, technikailag érett és parádban biztos vívása arról tanuskodik, hogy idegi szempontból kifogástalan állapotban van.

A VB. alatti legjobb vívását a franciák elleni csapatmérkőzésen vívta, ahol már fantáziadus, könnyed vívása méltán érdemelte ki mind a szakvezetők, mind a közönség tetszésnyilvánítását.

Pacséry a törőcsapat legidősebb tagja. Mind technikailag mind taktikailag érett versenyző. Szorgalma nem hagy kívánnivalót maga után, sőt a fiataloknak példaképül szolgálhat. Pacséry vívó stílusa könnyed, átgondolt, technikailag megalapozott. Egyetlen hibája, hogy nagy teljesítményt csak nyugodt idegállapotban tud kifejteni. Az idei VB-n már rámutatott, hogy Pacséry az önbizalom terén is sokat fejlődött. Életkora nem jelenthet semmi akadályt az esetleges nagy eredmények elérésében. Azt azonban tudomására kell hozni, hogy nagy eredményt csak további igen szorgalmas, rendszeres szakmai és kondicionáló munkával érhet el.

Gyuricza József: Gyuriczától mindenki - mivel csak csapatban indult - jobb teljesítményt várt. Az NDK ellen két győzelmet /Csak két asszót kellett levivnia/, az USA ellen négy győzelmet, az NSZK ellen két győzelmet /egy vereséget/ aratott. Itt azonban már a fáradság jelei mutatkoztak vívásán. Hatalmas akarateréje és küzdeni tudása azonban átsegítette ezen az akadályon.

A másnap délelőtt 9 h-kor kezdődő szovjet-magyar találkozóra azonban már nem tudta előbbi napi fátagságát kipiheenni. Térdsérülése is kellemetlenkedett és ez a két körülmény megpecsételte szereplését. Nagy szívósággal és emberfeletti akaraterővel küzdötte végig a találkozót. Egy győzelmet aratott Swesnyikov ellen 5:4-re. Meg kell azonban mondani, hogy a zsüri elnök tévedése is sok esetben súlytotta.

A harmadik helyért vívott küzdelemben a franciák ellen már teljesen elkészült erejével és a hallatlan küzdeni tudása nem volt elég a győzelem kivívásához.

Kanuti Jenő: A VB-re való felkészülésben ő volt elsősorban több oknál fogva akadályoztatva.

A direkt kiesésben első ellenfele Raschke lett, kinek legyőzése nem jelentett semmi problémát számára 10:1/. A következő fordulóban ezért csodálkoztunk kissé azon, hogy a francia Revenu ellen alulmaradt 10:8 arányban. Kedvezőtlen ellenfél volt a hosszú testalkatu penge nélkül tempósan vívó Revenu Kamuti számára. Nem tudott változtatni megszokott vívóstílusán, ez pedig szükséges lett volna Revenu legyőzéséhez.

A csapatversenyen az első fordulóban az NDK elleni /2 győzelem, 1 vereség/ és az USA elleni /3 győzelem, 1 vereség/ szereplése - ha nem is volt a várakozásnak teljesen megfelelő - megnyugtató volt. Ezután az NSZK ellen Kamuti Jenő ismét csillogtatta nagyszerű versenyzői képességeit. Tellett erejéből arra, hogy végig támadja a mérkőzést /3 győzelem, 0 vereség/. Hasonlóan jól vívott a Szovjetunió elleni találkozón is. Nagy akarattal küzdött és még elég sok érvénytelen és passzé szurása sem volt akadálya annak, hogy két győzelmet csináljon /Swesnyikov 5:2, Midler 5:4/.

Kamuti László:

Mindkét fordulóban minden asszóban teljes erőbedobással kellett küzdenie. Kissé idegesen és látszólag indisponáltan vívott. Az erőltetett vívással sok energiát fecsérelt el feleslegesen, amire a későbbiek folyamán nagy szüksége lett volna. Az első párosításnál ellenfele a japán Okawa volt. Ennek az asszónak második felében úgy nézett ki, hogy erejével teljesen végzett a magyar versenyző. A fizikai fáradtságához nagyfokú idegesség is hozzájárult. Ennek volt következménye rosszulléte is. Dicséretére válik azonban, hogy rosszulléte ellenére meg tudta nyerni az asszót. Következő ellenfele a 8 közé jutásért a francia Courtillat volt. Ebben az asszóban Kamuti idegileg megnyugodva, energikus támadásait jól alkalmazva 10:7-re győzött. A 8-as döntő mérkőzéseai másnap este kezdődtek. Ezért reméltük, hogy az idegileg és fizikailag leromlott versenyzőnek az egy napos pihenő elég lesz arra, hogy sokkal jobb teljesítményt nyújtson.

Sajnos a döntőben rossz túsaránya miatt a Hoskyns ellen aratott 5:4-es győzelem sem volt elég ahhoz, hogy ne a döntő 8. helyezette legyen.

A csapatversenyek folyamán az első 3 csapat ellen nem vívott, mert pihenésre volt szüksége. Így egy nap pihenés állt rendelkezésére. A szovjet csapat ellen sem tudta az egyéniben nyújtott teljesítményét felülmúlni. Támadásai vagy elmentek, vagy érvénytelen helyen ültek. "Trükk" tussai pedig egyébként is csak akkor szoktak sikerülni, ha a vivás igen jól megy. Ebben az esetben pedig erről nem volt szó. Ezért nem volt csodálni való, hogy különleges kézhelyzetből végzett szurásai eredménytelenek maradtak. Egy győzelmet csinált Midler ellen.

A francia csapat ellen teljesen kedvetlenül és erőtlenül vívott. Nem tulajdonított kellő fontosságot a harmadik helynek, és ez rányomta bélyegét vívására. Nem tudott győzelmet elérni.

Szabó Sándor: Az egyéni verseny első két fordulójában igen jó teljesítményt nyújtott. Mindkét fordulóból 4 győzelemmel és 1 vereséggel ment tovább. Technikailag jól megalapozott, puha mozgásokból felépített gyors és külsőleg is nyugdságot sugárzó vívásával biztosan aratta győzelmeit. Joggal reménykedtünk, hogy - ha formáját a verseny végéig tartani tudja - biztos tagja lesz a döntőnek. Eppen ezért csodálkoztunk azon, hogy az első 16-ba jutásért vívott asszóban 9:10-re alulmaradt a lengyel Skrudlikkel szemben. Szabó ellenfelénél minden szempontból jobb vívó. Ennek legékebb bizonyítéka az, hogy már 7:1-re vezetett ellene. Itt érthetetlenül visszaesett és teljesen elvesztette önbizalmát. A zsüri elnöke Güse ellen sem lehetett kifogásunk, még sem tudta a győzelemhez szükséges 3 tust beadni. Szabó vívásáról az egyéniben ennek ellenére igen jó benyomásunk volt.

A csapatversenyek folyamán az egyéni első két fordulójához hasonlóan igen szépen és jól vívott. Az NDK ellen két győzelmet /1 vereség/, az USA ellen 4 győzelmet, az NSZK ellen 2 győzelmet /1 vereség/ aratott. A szovjetek elleni vívásból kitűnt, hogy Szabó Sándor beérkezett a nemzetközi rutinos klasszis vívók közé. Három győzelmet aratott. Akcióit gondosan előkészítette. Sallangmentes vívása nagy elismerést keltett mind a külföldi, mind a hazai szakemberek körében. A franciák ellen nyújtotta legjobb formáját. Oly magas színvonalu és taktikailag magas, érett vívást produkált, mely szinte egy pillanatig sem tette kétségessé győzelmét. Szabó Sándor az egyéni és csapatverseny alapján a magyar csapat legeredményesebb tagjának bizonyult. Vívása megérett a nemzetközi élmezőnyhöz, s ha szorgalma és lelkesedése nem fog alábbhagyni, rövid időn belül kimagasló eredmények elérésére lesz képes.

Gyarmati Béla: Első ízben vett részt világbajnokságon és azon is csak az egyéniben indult.

A legjobb 16 közé jutásért az olasz Granieri volt ellenfele. A mérkőzés elején vezetett, majd fej-fej melletti küzdelemben 10:9-re kikapott. Ezt a vereséget kizárólag rutin hiány miatt szenvedte el. Első komoly nemzetközi versenyén viszont ezen nem lehet csodálkozni.

Gyarmati Béla a csapat legfiatalabb tagja. Igen szorgalmas versenyző. Technikailag még sokat kell fejlődnie, de jó uton halad. Ezt bizonyítja az elmúlt évben elért fejlődése. Ha továbbra is ilyen szorgalmasan és lelkiismeretesen fog az edzéseken dolgozni, akkor biztos vagyok benne, hogy az eredmény nem fog elmaradni. Vigyáznia kell, hogy támadószellemű vívómódozra megmaradjon, de támadásai ne legyenek sablonosak. Dicséretes jó lábmunkája van.

Férfi törvívóink

a GDANSKI vívóvilágbajnokságon

Az egyéni küzdelmek után versenyzőink szereplését az alábbiakban tudnám kiértékelni:

Gyarmati Béla a csapat ujonca, csak az egyéniben indult. Ez volt életének első nagy világversenye, és dicséretére váljék, hogy igen szépen állta meg a helyét. Egész évben igen szorgalmasan edzett, ugyiszólván egyetlenegy edzésnapot nem hagyott ki. Még nem kész vívó, de ha szorgalma nem lankad, sok szép eredményt várhatunk tőle. Támadószellemű vívó, aki nem ijed meg egy ellenféltől sem; technikai és taktikai fogyatékoságait erős akarattal igyekszik pótolni. Nemzetközi versenyrutinja még hiányos, kemény küzdő. Igen szép, egyenletes teljesítményt nyújtott és így egy kis szerencsével az első 16 versenyző közé tudta volna magát beverekedni. Jobb eredményt nem vártam.

Kamuti László: Véleményem szerint messze elmaradt attól az eredménytől amire képes, igen tehetséges versenyzőnek tartom, de ha az edzéshez való hozzáállása nem változik meg, mentalitásán nem változtat, a jövőben sem fog jobban versenyezni. Minden adottsága meg van, hogy kiváló törvívó legyen és a nemzetközi vívógárda élvonalába lehessen sorolni.

Szabó Sándor: az egy kihagyásán kívül, amikor Skrudlikkal szemben 7:1 vezetés után kikapott, talán ő volt az, aki az egész versenyen a legegyszerűsebb formát mutatta. Ugy technikailag, mint taktikailag kész élvonalbeli vívónak tartom. Szorgalmas és az edzéshez való hozzáállása igen jó. Hibája az, hogy könnyen kétségbeesik és ilyenkor magával született nyugalmából teljesen kiesik, ami eredményességére igen hátrányos. Az ő formáját talán a legjobban sikerült időzíteni.

Kamuti Jenő: Egyenletes formát mutatott, de ő is távol volt igazi tudásától. Az edzés hiány nála különösen meglátszik. Fő erőssége a támadás, éppen ezért nem ment úgy, ahogy szeretne volna. Ha a felkészülés folyamán edzését fokozza és szorgalma nem lankad, feltétlenül egyike a legmegbízhatóbb tagja a csapatnak.

Pacséry Kázmér: Igen megbízhatóan versenyzett. Felkészülése szorgalmával és az edzéshez való hozzáállásával jól sikerült. Igen jó technikai és taktikai felkészüléssel rendelkezik. Idegileg is rendben volt. Igen örvendetes volt nála, hogy mert kezdeményezni. Küzdésben és taktikai megoldásból jelesre vizsgázott. Igen szép fegyverténye volt Swesnyikov legyőzése.

Gyuricza József: csak a csapatversenyeken indult, de itt szeretnék rövid jellemzést adni róla. Egész évben betegeskedett. A válogató versenyeken ha elindult, egy verseny kivételével csak a döntőbejutásig versenyzett, a döntőt betegségére való hivatkozással nem vívta végig. Ez és egész évi munkája folytán messze elmaradt formájától. Küzdő szelleme most is lankadatlan, de sem fizikai, sem technikai felkészülése nem volt olyan, amit mindenkor tőle láttunk és elvártunk.

A csapatversenyekre áttérve előljáróban annyit, hogy itt lényegesebben jobb eredményt vártunk, mint amilyen a VB-n született. Csapatunk negyedik helyezése jelen esetben dacára annak, hogy egy-két versenyzőnk nem hozta tudásának teljesítését, nem tükrözi vissza teljes mértékben az erőviszonyokat.

A döntőbe jutott négy csapat az alábbi csoportosításban küzdött az első helyért: magyar-szovjet, lengyel-francia, Csapatunk Kamuti Jenő, Szabó Sándor, Kamuti László, Gyuricza József összeállításban vette fel a harcot Sarov, Swesnyikov, Midler, Zdanovics összeállítású szovjet csapattal. A mérkőzést a francia Boitell vezette. Csapatunk végeredményben 9:7 arányban vereséggel hagyta el a pástot. A mérkőzés folyamán Kamuti Jenő 2 győzelmet, Szabó Sándor 3 győzelmet, Kamuti László és Gyuricza 1-1 győzelmet szerzett.

Kamuti Jenő és Szabó Sándor mindent megtettek a győzelem érdekében, de a vereségért Gyuricza és Kamuti László sem okolhatók egészen. Mindegyik az éppen meglévő tudásukkal harcoltak a győzelemért. Sajnos többre jelen pillanatban nem tellett. Vereségünkhöz azonban nagy mértékben hozzájárult a teljesen indiszponáltan és előttem mindaddig megbecsült francia Boitell bírászkodása. Egyáltalában nem állott hivatásának magaslatán. Súlyos, sőt mondhatnám goromba hibák tömkelegét vétette és sajnos mindig a mi terhünkre. A mérkőzés döntő fordulatát a Midler-Gyuricza asszó kimenetele hozta. Gyuricza 3:0-as vezetésnél a szovjet vezetők az utolsó találatot azzal az indoklással óvták meg, hogy Gyuricza találatát Midler fejjvédjén ült, amely érvényeset jelzett. Azt a szabályt, hogy a fejjvédre esett találat, ha az érvényeset jelez, érvényesnek is számít, - szeretnék írásban látni. Az óvást a Directoir Technique majdnem félórás várakozás után elutasította. Gyuriczát, aki különben sem volt idegileg teljesen rendben, az óvás annyira kihozta sodrából, hogy a végén méghozzá egy téves találattal sujtva 5:4 arányban kikapott. Ha ezt a csörtét Gyuricza megnyeri, a mi csapatunk vívott volna az elsőségért a lengyel csapattal. Egyébként az a tény, hogy a szovjet csapat leggyengébbje, aki két héttel előtte Budapesten főiskolai versenyen csak 5. helyen végzett, három győzelmet tudott a magyar csapattal szemben csinálni, igen szomorú benyomást tett mindannyiunkra. Délután a francia csapattal vívtunk a harmadik-negyedik helyért. Itt a magyar csapat Kamuti Jenő nélkülözésével 9:7 arányban vesztett, így végeredményben a negyedik helyen végzett. E mérkőzés folyamán Szabó Sándor 4, Pacséry 3 győzelmével szemben Gyuricza és Kamuti László győzelem nélkül végzett.

A másik ágon az olaszok vezettek a szovjetek ellen és már úgy látszott, hogy olasz-magyar döntő lesz. 8:7-es olasz vezetés után Colombetti az utolsó csörtét elvesztette és tussarannyal a szovjetek győztek.

A döntőre este hét órakor került sor és mint ismeretes csapatunk második lett, a szovjet lányok könnyen győztek.

Annak leszögezése mellett, hogy egy világbajnokságon a második hely sem lebecsülendő és mint eredmény, nem nevezhető kudarcnak, maga a mérkőzés lefolyása készlet arra, hogy a vereség okait kutassam, mert annak ugyszólván kizárólag pszichikai tényezői vannak. Legjobban tükrözi a helyzetet ha azt mondjuk: ezt a versenyt nem a szovjetek nyerték meg, - mi veszítettük el.

Nézzük a két csapat felállásokat, fennálló helyzeti előnyöket illetve hátrányokat.

- 1./ Tavaly a magyarok nyertek, az egyéniben ők vívtak idén kitünően, tehát csak nekik volt veszténivalójuk.
- 2./ A szovjet csapat csak nehezen és szerencsével győzött az olaszok ellen, ezen a váratlan akadályon tuljutva, felszabadultan vívtak.
- 3./ Nem volt szerencsés számunkra az időbeosztás, mert kora reggel már levívtunk a franciákkal és nagyon hosszú volt a nap este hétig, ha folyamatos a verseny biztosan másként alakul.
/A szovjet-olasz mérkőzés a déli órákban volt./

Nem hallgathatom el, hogy a szovjet lányok ezuttal nem a legsportszerűbben vívtak. Most már nemcsak Gorohova, de mindegyik előrekapta a balkezét és ezzel érvényes felületet takart. Különösen mikor észrevették, hogy a mieinket ez mennyire zavarja és hogy - sajnos a fennálló szabályok értelmében igen helytelenül - ezért nem figyelmeztetik a vívót, tervszerűen mind a négyen így vívtak.

A magyar lányok indokolatlanul respektálták őket és teljesen megbüvülve, legjobb harci eszközeiket sem alkalmazva, mindnyájan átengedték a kezdeményezést a szovjeteknek, akik felismerték ezt a bémult idegállapotot, végig hajtották őket, egy pillanatra sem adták át a küzdelem irányítását, erős iramot diktálva állandóan rohamoztak. Teljes idegi rövidzárlat állott be a csapatnál és ez sajnos ragályos volt. Még ujdonsült világbajnoknőnk Rejtő Ildikó is, - bár három győzelmet aratott, keservesen, néha sírva küzdött. Hiába biztattuk a lányokat, nem tudtak magukra találni, szinte rájuk sem lehetett ismerni.

Sákovicsnét rendkívül zavarta az állandóan előrekapott balkéz, Juhász mereven, hegybiztonság nélkül vívott, Szalontay pedig teljesen átvette a "nagyok" pszichózisát és minden önbizalom nélkül, passzívan, gépiesen mozgott.

Azért tártam fel ilyen szigorú tárgyilagossággal ennek a mérkőzésnek a körülményeit, hogy a tapasztalatokon okulva a jövőben elejét vehessük az ilyen vereségnek, amikor nem a tudásbeli fölény, jobb erőnlét, vagy magasabb technikai felkészültség érvényesül, - hanem a pszichikai és idegállapot dönti el a mérkőzés sorsát.

H.Elek Ilona a női törccsapat kapitánya

DIETER GÜSE IGY LÁTTA

Amikor lapunkban 11, a VB.-én kinjárt vezető szakemberünk értékelő cikket közreadjuk, nem tartjuk érdektelennek a külföldi szaksajtóban megjelent kritikák kiadvonatos ismertetését sem.

Ezuttal Dieter Güse az ismert német szakvezetőnek a "FECHTSPORT"-ban megjelent 18 hasábos cikkéből idézünk a két törccsapról szóló beszámolójából vívóinkra vonatkozó megállapításait.

- A férfi egyéniben a legjobb 16 között még 3 magyar vívó szerepelt, miután azonban a francia Revenu-Kamuti Jenőt 10:8, Pacséryt a lengyel Franke 10:4 arányban legyőzte, a 8-as elődöntőbe már csak a fiatalabb Kamuti került be. Itt azonban Midler aránylag könnyű 10:6 győzelmet aratott a meggondolatlanul, és folyvást ugyanazon támadást forszírozó Kamuti László ellen. -

A csapatmérkőzésekkel kapcsolatban megállapítja, hogy a magyarok 10 év óta egy rendkívül erős férfi törccsappal rendelkeznek, amely minden ellenfelét legyőzni képes. De a még mindig fiatalokból álló jó képességű csapat csak addig legyőzhetetlen amíg vezetnek. Ennélfogva páratlan erőnléti és technikai felkészültségük dacára, pszichológiai vonalon két vállra fektethetők. Véleményem szerint a magyar férfi törccsök "pszichológiai defektben" szenvednek.

Női törccsaink szerepléséről, érthetően kedvezőbb véleményt nyilvánít a cikkíró. Egyéniben feltűnést keltett - írja - hogy az előző évekkel ellentétben Zabelina kivételével a szovjet nők nem tudtak döntőbe kerülni és Szabó Orbán is csak a negyedik helyezéssel volt kénytelen beérni. A vívósport történelmében nem volt rá eset, hogy 3 magyar vívónő foglalta el egy világversenyt első három helyét. Új világbajnokot avattak Rejtő Ildikó személyében, aki ugyan évek előtt ifjusági világbajnokságot is nyert. Bár Rejtő az utóbbi években váltakozó eredményekkel szerepelt a nemzetközi élvonalban, nagy nyugalomával és fegyelmezett koncentráció képességével méltán érdemelte ki elsőségét.

Csapatunk mérsékeltébb teljesítményével kapcsolatban megállapítja, hogy a szakértők az egyéniben látottak alapján a magyarok elsőségét vette biztosra. "Hogy nem így történt azt alig hinném, hogy Elek Ilona a magyar csapat kapitánya meg fogja tudni magyarázni", írja Dieter Güse.

Szabó László vívómester beszámolója a VB első félidejéről

Először általános szempontból szeretném tapasztalataimat ismertetni.

A felkészítés hibái, hiányosságai nem a tervezésben, hanem a végrehajtásban voltak. Nem volt általános a lelkesedés, a munka intenzitása. Sokan jártak egyéni utat, saját a többitől függetlenül elképzeléseiket valósították meg. Az eredmények híven igazolták, hogy a lustaság, a kényelem, a lelkesedés hiánya csak negatív eredménnyel járhat - a mai versenykövetelmények mellett - még kiváló adottságokkal és patinás névvel rendelkező versenyzőknél is.

És itt van az egyik mulasztás: a munkafegyelem kérdése, egyrészt a versenyző, másrészt a vezető részéről. /Elnézés, enyhe elbírálás, stb./. Ezen mindenképpen változtatni kellene, úgy gondolom, hogy a megingatott mesteri tekintély helyreállításához nyújtandó segítség is előbbre vinné e téren a fáradozásokat.

A női csapat tagjai élen jártak a szorgalom, a fegyelem terén s eredményükkel igazolták is ezen helyes viszonyulásukat a követelményekhez. A többi fegyvermeknél nem igen tehetünk ilyen általános és elismerő megállapítást. Egyedinként kellene kiértékelni a végzett munkát és megszabni a követendő utat, szigorú ellenőrzéssel főleg ott, ahol nincs meg az egyéni elhatározás és a kellő akarat a végrehajtásához.

Ma is korszerű és egy cseppet sem elavult igazság, hogyha erős az edzés, könnyű a versenyzés. A kényelem, a túlzott kiszolgálás, a kimélet a nehéz idegcsatákban út vissza, mint bumeráng. Versenyzőink el vannak kényeztetve. Ezt őszintén meg kell mondani. Ezzel a ténnyel szembe kell nézni. Még van egy évünk, amely alatt sokat tehetünk és szép eredményeket érhetnénk el, de csak tudatos - egyénekre szabott - tervezéssel és szoktatással. A helyes lelkiakarati erő biztosítása - tudom - nehéz feladat, de aki ott akar lenni a népek nagy parádéján, annak tisztában kell lennie, hogy az ő felkészüléséhez és az olimpián való jelenlétének érdekében dolgozó népünk igen nagy áldozatot vállal s ő neki is úgy a felkészülés, mint a helytállás pillanataiban erre kell gondolnia. Eljen a versenyzőben a felelősség tudata az áldozatot vállaló dolgozó néppel szemben a felkészülés nehéz időszakában s ez a tudat erőt fog adni a lankadás, az elfáradás leküzdéséhez. Ez a kérdés igen fontos központi nevelési feladat és nemcsak a vívómesterekre vár e téren a megvalósítás.

Az eredményes versenyzés nemcsak a helyes szakmai felkészüléstől, hanem a versenyző jó idegállapotától is igen nagy mértékben függ. Így minden főlegesen idegcsatát okozó tényezőt a lehető legminimálisabbra kell leszorítani. Ezt elsősorban a felkészülési időszak alatt kell megteremteni, létrehozni. Ehhez azonban fegyelem, pontosság, a jó felkészüléssel együttjáró önbizalom, kellő pihentetés, beosztás, testi-lelki kiegyensúlyozottság, vezetőség, edzők, versenyzők közötti jó együttműködés szükséges. S ennek érdekében - főleg - magának a versenyzőnek kell minden tőle telhetőt elkövetnie, hogy nyugodt, kiegyensúlyozott idegállapotban állhasson a küzdőtérre.

Gdanskban maximális létszámú szakkisérő gárdával jelenhettünk meg. Tokióban ellenben számolnunk kell ezen segítő tényező hiányával. Így fokozottabban nyomul előtérbe a versenyzőinknek nagyobb foku önállóságra való ránevelése, szoktatása. Az önállóságra való nevelés mely területéről legyen szó, ez nagyon szerteágazó, sokoldalú egyéneknél erősen változó irányú és fokozatu. Egy párat hadd említsek fel a gdanski tapasztalatok alapján.

Versenyzőink taktikai és technikai önállósága.

Meg kell valósítanunk az öntudatos edzéseket, amikor a versenyző nem mindent a mesterétől vár, hanem önmaga is hozzájárul s nem is kis mértékben a saját fejlődéséhez. Rá kell nevelődnie az önmegfigyelésre technikai, taktikai és élettani vonatkozásban egyaránt. Éreznie kell bármily nehezített körülmények között is a technikai hibáit, azok kijavításának módszereit. Hasonlóan az ellenfelei hibáit is meg kell tudnia látni és kihasználni. A technikai hiba abszolút hiba, amire építeni lehet, de ez kölcsönös, mert az ellenfeleink is hasonlóan építhetnek a mi technikai hibáinkra. A t a k t i k a i önállóság, az ellenfél megfigyelése és taktikai hibába való ejtése. A mindenkori versenybírói elnökök felfogását az akciók elemzésénél s ezen elfogulatlan ítéletének felhasználása a követendő taktikájában. Tudja, tanulja meg felismerni ellenfelei erőnyeit, erős oldalait, meglátni gyengeségeit s ezen megfigyeléseihez alakítani verseny taktikáját. Az önállóság e területeken szinte behozhatatlan előnyt jelent a küzdelemben.

A társas gyakorlatozás, a módszeres szabadvívás e téren csodákat művelhet. Kár, hogy versenyzőinket erőszakkal is nehéz ezen gyakorlatozási módszerre rászoktatni. Ha csinálják is, kedvetlenül, érdektelenül, unalmasan, ami természetesen nem is hozhat eredményt. Legyen azonban bármily nehéz is ez a feladat, de meg kell valósítanunk, ha egy lépéssel előbbre akarunk jutni. Már pedig akarunk!

Hasonló és nehezen megérthető kérdés a helyes bemelegítés kérdése is. Ma a direkt kieséses verseny lebonyolítási rendszer mellett egy cseppet sem elhanyagolható kérdés. E téren is a legmesszebbmenően önállóságra kell nevelnünk versenyzőinket. Első feladat, a meggyőzés, mert - sajnos - mi még itt tartunk!

Pedig magának a versenyzőnek kell tudnia, hogy mikor, hogyan, mit és mennyit kell bemelegítenie. Mi szükséges neki a verseny együttlétéhez, reflexei működéséhez, izmainak koordinált, laza, erélyes, gyors mozgatásához.

Most, hogy távolkeleten, más, szokatlan körülmények között lesznek az olimpiai vívóbajnokságok megrendezve, még fokozottabban kerül előtérbe a versenyzők ezekhez alkalmazkodó helyes életritmusának kialakítása.

Meg kell értetni versenyzőinkkel, hogy életritmusukat kell hozzá alakítani a verseny körülményeihez - mivel azok adva vannak és nem változtathatók meg egyéni kívánságok szerint - s nem fordítva, ahogyan ez nálunk szokássá vált.

Beszélünk s nem is keveset a tudományos felfedezések felhasználásáról az edzéseknél, versenyzésnél, alkalmazzuk is azokat, de nem minden területen. Az e téren mutatkozó egyéni rossz szokások leküzdése terén igen keveset tettünk.

Például, az orvostudomány, az élettan bebizonyította, a fáradás, pihenés, ébredés törvényszerűségeit s tudjuk, hogy a felkeléstől számítva legalább három órára van a szervezetnek szüksége, míg fizikai és szellemi maximumot tud nyújtani./reflexek, figyelés, stb./

S mi szemet hunyunk egyes versenyzőink /sőt elősegítjük/ viselkedése felett, hogy a fél kilenckor kezdődő verseny előtt még hét órakor zavartalanul "pihenhesenek". Nem vitás, hogy egy ilyen későn ébredő - jó alvó - versenyző az előmérkőzéseken - bár akar - de mégis aludni fog. A mai verseny rendezési szisztéma mellett ez nemcsak hiba: bűn! Ilyen esetekben a bemelegítés sem sokat ér. A szervezettel nem lehet viszálni és azt becsapni!

S ez a kérdés annál érdekesebb, ha megnézzük ugyanezen versenyző felkészülési időszaki viselkedését. Akkor munkahelyére menve, fel tud kelni, de már az edzőtáborban, vagy verseny előtt nem! Igen, mert a munkahelyen nem nézik el, a táborban meg igen. S ezen kell változtatni! A táborban inkább nem reggelizik, hogy aludhasson egy órát még, arra elenben nem gondol, hogy este idejében feküdjön le, így biztosítva a szervezete számára az igényelt, szükséges pihenési mennyiséget. Gdanskban Frici éberrel vigyázott, nehogy valaki, vagy valami zavarhassa 7 óra előtt a pihenőket. Más nemzetek versenyzői felkeltek, reggelizni mentek és idejében ott voltak a verseny színhelyén. A szovjet férfi törzsök azt is megcsinálták, hogy reggeli után vívósájkajukat vállakra véve, gyalog sétáltak le a Politechnika tornacsarnokába, s úgy hiszem ez a kis séta egy csöppet sem ártott meg nekik. A mieinknek a szobáikba vitték fel a reggelit és rendszeren az autóbuszok vártak rájuk, vagy kérni és várni kellett rendkívüli járatokra, ami növelte az idegeskedést.

Ki kell alakítani mindenkinek a maga egyéni pihenési, regenerálódási, felébredési életritmusát, figyelembe véve az olimpiai versenyek beosztási követelményeit s azokhoz alakítani azokat.

Én ajánlanám, az utolsó felkészülési táborzás alatt - három - négy hét - Tatán a tokiói időszámításhoz való teljes hozzáidomítását az edzési, étkezési, pihenési időpontokhoz. Nekünk az adott körülményeink, lehetőségeink mellett kell megkeresnünk és megtalálnunk a módját, hogy versenyzőink a szokatlan körülményekhez aklimatizálódjanak. Ahogyan a dolgozó szervezete hozzáidomul az éjszakai követelményeihez, nekünk is hasonlóan kellene e kérdést megfogunk és kezelnünk. Ugy gondolom, hogy érdemes ezen javaslatom megvalósításával és annak megvalósíthatóságával foglalkozni. Nem lesz módunk a teljes versenyző gárdánkat mestereikkel együtt 2-3 héttel korábban kiküldeni. Így a helyzet parancsolta lehetőségek között kell megtalálnunk a leghelyesebb megoldást.

Az életritmussal, rossz szokásokkal kapcsolatos kérdés a nikotin, az alkohol és a feketekávé kérdése is. Versenyzőink nagy része feltűnően sokat dohányzik. Ha kell - ha nem, kollektív füstölés folyik. A csoportos együttlét következtében a rossz példa egyre ragadósabbá válik. /Még a női törzsök között is egyre hódít./ Orvosi megállapítás az is, hogy a versenyzőnek a legkisebb alkohol fogyasztása is hátrányos a versenyre. A sör nemhogy frissítene, inkább elálmosit. Van más és jó üdítő ital, azzal éljünk!

A feketézés mértékét is inkább kellene a sportorvosra bízni, mint a versenyző egyéni szokásaira.

Egy másirányú, de a versenyző önállóságával összefüggő kérdés: a felszerelésről való gondoskodás. A versenyző érezze és tudja önmaga kijavítani, kiigazítani fegyverének neki megfelelő, helyes súlyelosztását, görbítését önállóan a verseny izgalmai közepette is.

Legyen nagyobb gondoskodással, törődéssel még elutazás előtt a felszerelésnek állapotával. Legyen gondja, - az övé - hogy elegendő pótfelszerelése legyen. /Lamék, fejjvédők, testvezeték, sarok-gumi, szigetelő szalag, biztosítótü, gomb, stb./ Magára számíton elsősorban s ne a vezetőségre, kisérőkre, orvosra, szerelőre, mesterre, stb. Minden a helyszínen e téren előforduló kapkodás az idegességet növeli és hátrányosan hathat az eredményekre. Pedig most minden találat fontos, hisz egyéni, mint a csapat rangsorolásnak ez képezi az alapját. E téren is sok hiányosságunk van most is, még jó, hogy nagylétszámú kíséregárdával utaztunk.

Versenyzőinket le kell szoktatnunk e téren meglévő felelőtlen felületességekről. /Tisztelet a kivételeknek, mert vannak ilyenek is, nem is kevesen/. Éppen ezért nem lehetetlen kívánság e téren való gondos önállóság valamennyi versenyzőnkre való kiterjesztése, megkívánása. Persze a helyszínen a gondos, az előrelátó látja a hátrányát ennek, mert a szükség miatt az ő rovására elégitik ki a hiányosságokat. Az ilyen "nagyvonalúságot" meg lehet és meg is kell szüntetni.

A beidegzett rossz szokásokhoz tartozik, de ebben már nem a versenyzők marasztalhatók el teljesen s ez az idő előtti leállás kikapcsolódás a versenyből. A külföldi elnökök nem állítják le olyan hamar a küzdelmet, mint azt a versenyzőink az itthoni gyakorlatból megszokták. Ki kell e téren alakítani a külföldi gyakorlatnak megfelelő bíraskodást és azt egységesen, mindenkiel szemben egyformán alkalmazva gyakorolni, hogy versenyzőink ne kerülhessenek hátrányosabb helyzetbe külföldi ellenfeikkel szemben.

Ami ellenben kizárólag versenyzőinkre tartozik, az a vélt találat utáni lámpa nézés. Erről le kell szokniok versenyzőinknek, hisz valamennyien tudják, hogy rázésésre a lámpák nem gyulladnak ki.

Bármilyen éles szemű megfigyelő is legyen valaki, a filmmel, a felvevő gép optikájával nem kelhet versenyre. A film felhasználásában már sok nemzet előttünk jár. Pedig jó lenne a kérdéssel érdemlegesen foglalkozni. Nagy előnye, hogy maradó, lassítható, bármikor, bárki számára hozzáférhető s elemzést tesz lehetővé. Megéri a ráfordított befektetést. Tokióba kevesen jutnak ki, így egy ilyen szakszerű felvételezés nagyon is szükséges lenne. A hivatásos filmek inkább sztorikat, mint a szakértőnek hasznos jeleneteket örökítenek meg, így egy filmező társadalmi bizottság megalakítása és a pénzügyi keret biztosítása a vívószövetség kereteiben nagyon is időszerű volna.

A női tornél is először általános szempontokból szeretnék foglalkozni a látottakkal és tapasztaltakkal. Az egyéniben 82-en indultak. Azt lehet mondani, hogy mindenki itt volt, aki számításba jöhetett komoly eredmény elérésére. Ha Tokió szemszögéből nézzük a mezőnyt, úgy némi létszámcsökkenéssel számolhatunk, persze némi személycserékkel. Csapatban - úgy hiszem - maximálisan nyolc csapattal számolhatunk az itteni 14-gyel szemben. A szovjet-magyar-olasz-román csapatok mellett a rendező japánok, esetleg a most negyedikként végzett francia csapatnak van kiutazásra a legnagyobb valószínűsége, mert tagjai igen fiatalok, kiváló technikai alapokkal rendelkeznek a fejlődésükkel erősen számolni kell.

Hogy mégis milyen várható terheléssel számolhatunk, azt a gdanski tapasztalatok alapján így látom:

28-30 négytalálatos és 3 nyolc találatos mérkőzés, elosztva négy napra, közben két alkalommal egy-egy fél nap pihenővel. Nem a fizikai, hanem az idegi terhelés a nagyobb, így a felkészülési időszakban döntő sullyal kell szerepeljen az idegi előkészítés.

Ami szembeütő a női mezőnyél, az hogy nagy mértékben megsaporodott a balkezes vívónők száma. Ma már a mezőnyben minimálisan 40 % a balkezes. Ez parancsolólag írja elő, hogy a felkészülésünk alkalmával ezzel a ténnyel komolyan számolnunk kell. Hangsúlyozottabban kell vívónőinket - a jobb és bal kezeseket - e téren előkészítenünk.

A stílus és fegyver kölcsönhatásban állnak. Mig a párbajtornél a mezőny 95 %-a már belga, pisztoly "ortopéd" markolatu fegyverrel viv - "hála" az erővívás térhódításának - a nőknél még nem érvényesül ennyire ezen romboló hatás. Itt 60 %-a még francia, 20 %-a olasz markolatu törrel viv, s csak mintegy 20 % használ "ortopéd" markolatu fegyvert.

A női vívást is az egyszerűség jellemzi, bár az erővívás itt is kezd a technikára épített szemben előtérbe kerülni. Mégis korántsem volt sok dulakodás, közzelharc. Egy pár tipikusan a dulakodást kedvelő vívónő is volt a mezőnyben, de a versenybírósi elnökök határozott fellépésére igyekeztek ők is a kétségkívül meglévő technikájuk felhasználásával szabályos akciókkal dolgozni.

Ellenben még mindig gyengesége a női mezőnynek a taktika. Igen kevésnél lehet tapasztalni taktikai érettséget. Főleg négy találatra menő asszókbán volt szembeütő ezen hiányosságuk. A már nyolc találatra menő küzdelmekben fellelhető volt több elképzelés és ha kellett is 4-5 kapott találat az ébredéshez, az mégis megtörtént és alkalmaztak ellenszert. Az átlag a megszokott stílusát alkalmazta - ha az ellenfele hagyta - eredményesen. Jó példa erre a svédek új, fiatal reménysége, az igen tehetséges Palm szereplése. Az első két körben csoport első volt, még találatot is alig kapott. A levívott 11 asszójában mindössze 14-et, amiben az elvesztett egynek négy találata is benne van. Új volt, szokatlan, meglepő. Harmadiknak lett rangsorolva és kiemelve. De itt már az első mérkőzésénél alulmaradt s nem is élvonalbeli, hanem a 30.-nak rangsorolt keletnémet Richter ellenében.

Az ellenfél tudatos mozgatója, a lábról vett tempó alkalmazása kevés vívónő repertoárjában szerepel. Főleg a szovjet lányok élnek ezzel a kiváló fegyverrel. A mieink is kezdik használni, de még nem vált vérükké. E téren való fejlesztés elengedhetetlen előre haladásunk érdekében. Technikánk is még sokat fejleszthető s e téren is többet kell tennünk, mint az elmúlt évben tehattunk. Az egyénileg kielemezett és alkalmazott kiegészítő munkát jobban össze kell hangolni a szakképzéssel, hogy e téren is előre léphessünk.

A szovjet lányoknak nincs oly mutató technikájuk, mint például a franciáknak, de az a technika racionális és hasznos. Uralják a hegyet s tudnak aktívan ki-

várni a kedvező pillanatra. Így ritkán támadnak, foglalkoztatva közben az ellenfelet, jó tempóban indítanak. Mozgásuk atlétikus és van ritmusváltás is a végrehajtásukban. Küzdőszellemük példamutató. A kollektív szellem is csak előnyükre szolgál.

Csapattal és egyéneként is az olaszokkal kell számolnunk. Az egy pár év előtti fiatalok, komoly, egységes csapattá fejlődtek fel. Ma már ott tartanak, hogy Colombetti, Brune jelentő náluk a tehertételt. Ezzel a két csapattal - szovjet, olasz - való komoly erőpróbára fel kell készülnünk a tokiói aranyérem érdekében.

A román csapat még "foghijas". Orbán-Szabó és Vikol mellett még nem nőttek fel eléggé a fiatalok. Ene minden kiváló küzdőszelleme mellett is még igen kétes értékű. Az új fiatalok - Tassi és Janosik - gyorsak, erélyesek, tehetségesek, de még rutintalanok. Orbán ellenben ma is - erényeivel és hibáival - kiváló. Villámgyors, robbanékony, remek, mutatós technika, de ingatag lelkiállapot. Ha lendületét sikerül megtörni, úgy hosszú időre megbénul cselekvő készsége. Hátrálásból indított fergeteges kupé cseles támadásai és belépéses, vagy repülő kvart védés - visszaszúrásai az erősségei.

Vikol sérülése javult, veszélyes ellenfél, aki főleg az ellenfelei hibáinak kihasználásából él. Türelem kell hozzá és nem szabad ellene könnyelműsködni.

Schmid Heidi komplett vívó, igaz egy kissé elnehezedett de így is mindenkire veszélyes. Hibája, hogy ellenfelet egy kissé elengedi a kérdéses, mennyire sikerül azután azt behoznia. A többi nyugat-német vívónő - úgy néz ki - stagnál. Az olaszoktól elszenvedett 9:0-ás katasztrófális vereségük nemcsak Güse vezetőjük számára volt érthetetlen.

Botbiji-től a hollandok az idei nemzetközi versenyeken igen szép eredményeket elért, hosszú, balkezes versenyzőjétől többet vártam. Hosszát jól használta ki, fő fegyvere a kitérő szurás és ebből közelharc. Állása bizonytalan s ez egyben gyengéje is. Nem lehet lebecsülni a többi - szintén igen magas - holland lánnyal egyetemben. Lassu ütemű - de igen messzire elérő - egyenes szurásaikra vigyázni kell.

A japánok igen szívós küzdők, de technikailag még nincsenek a férfi törvívóiknak megfelelő színvonalon. A nők fejlődésével is számolni kell, mégis úgy érzem ez nem lehet oly mérvű, mivel odahaza dolgoznak és nincsenek saját mestereik. A férfi tör csapatuk Európában tanul vívni sokkal jobb lehetőségek mellett. De ismerve a japán alaposágot és előrelátást, számolni lehet, hogy jó külföldi mestereket fognak alkalmazni az olimpiai felkészülésük során. Odahaza lesznek s ez nem lebecsülendő előny, mégis - úgy vélem - nem lehetnek majd veszélyesek a vezető hármasra.

A lengyeleknél elsősorban a lelkesedés, a fizikai adottságok azok, amik szembetűnnek. Valószínűleg egyénileg egy-két képviselőjük ott lesz Tokióban. Otthoni környezetben lényegesen többre képesek, mint majd idegenben.

A kelet-német vívólányok szépen fejlődnek, bár Tokióra még nem jöhetnek egész komoly ellenfélként számításba. Egy év nagy idő, így náluk is számolni kell egy-két reprezentánssal az egyéniben.

Ujabbán a svédek is már női tör csapattal jelentek meg a VB-n. Tehetséges fiatalok! Közülük a balkezes Palm a legjobb. Nagy tehetség, akiről még sokat fogunk hallani. Gyors, de még tapasztalatlan. A fiatalság erényei és hiányosságai nála is tipikusan jelentkeznek. Nagy hibája az egyensúlytalansága, ami erősen kihat eredményességére.

A franciákról már szoltam egy pár szót. Igen formás, technikás vívást mutattak, lelkesek, de küzdőszellemük, nem eléggé stabil, nem állhatatosak. Ez és a rutintalanság a gyengéik, de fiatalok, remek technikai készütséggel és ezekre biztosan lehet építeni. /Level, Mousset, Gapais, Rousselet, Revenu/.

Az olaszok közül egyénileg Ragno és Maschiotta veszélyes leányainkra. Főleg Ragno, hosszú, erőszakos, jó technikájú, szívós küzdő, amellelt gyors is. Neki is az egyensúly a gyengéje, ez pedig sok hibás szurást eredményezhet. Nagyon veszélyes a közelharcban. Maschiotta is gyors, temperamentumos - jó küzdő, lelkes, de kissé bohém, labilis a lelki alkata. Nála sokkal jobban lehet a végletekre számítani.

Mindenesetre a jelenlegi női mezőnyben legalább tizenkét olyan vívónő van, - a mieinket is beleszámítva - akik esélyesek lehetnek az egyéni győzelemre.

A döntővel ellenben had foglalkozzam egy kissé részletesebben. A divatrevü előtt bemelegítést végeztem, de csak ezután egy órával kezdődtek meg a döntő küzdelmei. Egy alsó és egy felső ágon levő aszók változatosan egymást, így asszónként egy kis pihenő is volt. Másfél óra alatt eljutottak a négyes döntőig. Husz perces szünet után - fél 10-kor vette kezdetét végső küzdelem, s tartott megszakítás nélkül éjfélig.

Jellemző, hogy amíg előtte való nap a férfi törözők hármas holtversenyénél a második körbevivás előtt kijelentették De Capriles Fie elnök és DT. döntését, hogy amennyiben a harmadik körbevivás sem hozna döntést, úgy három világbajnokot jelentenek ki s az egyes asszók között hosszabb szüneteket engedélyeztek, nem is beszélve a közönség zajongása miatt tartott kényszer-szünetekről. Ellenben a "gyengébb nemnél" még a holtverseny eldöntésének megkezdése előtt kijelentették, hogy végleges döntésig, szünetek nélkül fogják folytatni a küzdelmeket. /Nem voltak érdekelve ezuttal a DT. tagjai/. Leányaink derekasan küzdöttek, közülük bármelyikük is megnyerhette volna a bajnokságot, annyira egyformák voltak. Mégis a végső győzelmet a holtverseny harmadik körében Rejtő Ildikó a nagyobb nyugodtságának köszönhette.

Az ily körülmények között levitt holtverseny nagyban hozzájárult leányaink csapat döntő gyengébb szereplésének megértéséhez.

Ellenben egy tényre rá kell mutatnom, hogy még egy adalékkal ki egészítem a csapatdöntő körülményeit.

A három magyar lány körbevivása után, miután mindhárman legyőzték a multévi Buenos-Aires-i világbajnoknőt - Szabó-Orbán Olgát - kialakult a hármas magyar holtverseny. S ahogy egyre folytak a holtverseny körei, oly mértékben hatalmasodott el Juhász Katin a mult - Buenos-Aires - megismétlődésének szerencsétlen réme, s vált fellette urrá a reménytelenség guzsbakötő gondolata. Elvesztette megfontoltságát, nyugalmát s ezzel a győzelem lehetőségét. Az elkeseredés kiborulással járt s ez oly nagymértékű volt, hogy a csapat döntőre sem tudott rendbejönni. Akart-akart, de ez már csak görcsösség volt s nem vezetett, uralt gondolattal telivivásra. És itt volt egy tévedés: nem kellett volna a csapat döntő idegterhét megint Juhász vállaira rakni.

A csapat döntőről hadd szóljak még egyet s mást a fenti utalásokon felül is. Versenyzőink az egyéniben nyújtott kiváló vivásukkal és eredményeikkel elérték a jó rangsorolást, hogy viszonylag könnyű ágon - komoly megterhelés nélkül - nehézség nélkül jutottak el a döntőig. Az egyéni bajnokság folyamán alig találkoztak szovjet ellenfeleikkel, bár nagy akarással, de tulságos respektussal álltak ki a döntő küzdelmekre. Juhász kezdett, vesztett. Szalontay is, majd Sákoviczné is 4:3-as vereséggel hagyta el a pástot, s ezzel elhuzott a szovjet együttes 3:0-ra. Rejtő ugyan győzött, de mindez kevés volt a lelki egyensúlyát vesztett csapatnak a mérkőzés megfordításához. A szovjet lányok csak vigyáztak s vártak a mieink hibáira, amikor az jelentkezett, lecsaptak azokra. A mieink mintha meg lettek volna babonázva, csak mozogtak mereven, görcsösen, minden terv, gondolat nélkül s ami a legrosszabb, nem is szurtak. Rövidzárlat volt az idegekben és az agyban.

Nem kifogásként, de megemlíteném, hogy a bemelegítés sem volt olyan, amilyen kellett volna. Budapesten 1959-ben egész más bemelegítést kaphattak leányaink a sportcsarnok alagsori edzőtermében. Az eddigi tapasztalatból tudhattuk volna, hogy a Politechnika csarnokában szinte lehetetlen a jó bemelegítés, mégis akkor senkinek sem jutott eszébe, hogy a teremhez öt perc járásnyira lévő Legia tereembe menjünk el bemelegíteni a lányokkal. Pedig meg lehetett volna csinálni s én úgy vélem, más eredménnyel zártuk volna a napot.

Leányaink példamutató szorgalma és lelkes munkája a szép eredményekben realizálódott. Igaz, jobb szeretettük volna a csapat győzelemmel is teljessé teszi a szereplést. Sajnos ez - főleg idegi és lélektani okokból - nem sikerült ezuttal. Ne legyünk azért csalódottak. A versenyben kikapni is lehet, nemcsak győzni. Leányaink szorgalmas munkájára ezentul is joggal építhetünk. Itt van a legkevesebb visszahuzó, rossz egyéni szokás, a kollektív szelleme is jó a gárdának. Ezek pozitívumok, ezekre gondolni kell a felkészítés alatt is.

Az utóbbi évek nemzetközi és hazai versenyeredményei - ha csak nem jön közbe valami váratlan, előre nem látott akadály - nem teszik vitássá, hogy a Rejtő-Sákoviczné-Juhász triáznak ott a helye a tokiói egyéni versenyekben. Ellenben jövő feladata, megkeresni és megtalálni főleg azt a két - biztos - kiegészítő csapat tagot, akik a legváratlanabb és legnehezebb körülmények között is töretlen szívvel fognak tudni eredményesen küzdeni és egy ütőképes együttest alkotni.

M V S Z Közlemények

Tilos a sisak lekapkodása a találat elbírálása előtt.

Sok versenyzőnél rossz szokás, sok versenyző a zsüri befolyásolására, taktikai célból alkalmazza azt a mozdulatot, hogy elért vagy vélt találat esetén sisakját azonnal lekapja.

Ennek a veszélyes és sportszerűtlen szokásnak leküzdésére a MVSZ Intéző Bizottsága a mult vivó-évad végén a válogató versenyekre bevezette azt a szabályt, hogy az ilyen magatartást tanúsító vivót figyelmeztetni kell és ismétlődés esetén technikai találattal kell büntetni.

Ezt a szabályt az azóta eltelt időben más versenyeken is alkalmazták és kedvező hatására való tekintettel most a MVSZ elnöksége ennek alkalmazását valamennyi - tehát az alsóbb osztályu - versenyre is kötelezően elrendelte.

A kiadott utasítás szerint tehát azta versenyzőt, aki a találat elbírálása előtt sisakját engedély nélkül leveszi, a zsürielnök köteles figyelmeztetni. Ez a figyelmeztetés a folyamatban lévő asszóra érvényes. A figyelmeztetés után ugyanabban az asszóban a zsürielnök minden esetben köteles technikai találatot ítélni a sisakját engedély nélkül ismét levevő versenyző terhére. A technikai találat megítélése után az elnöknek az akciót is le kell vezetnie, és az abból eredő találatot is meg kell ítélnie. Így előfordulhat az az eset, hogy a figyelmeztetlen vivó terhére egy akció után két találatot is ítél az el-

nők, mégpedig egyet a sisak levételeért, egyet pedig az akcióból eredően. Természetesen, ha az akcióból eredő találat az ellenfélnél van, úgy azt annak a terhére ítélik meg az eddig is érvényben lévő szabályok szerint.

A technikai találat megítélése megelőzi az akció elbírálását, tehát amennyiben a sisakját lekapó versenyző már addig 4 találatot /nőknél 3 találatot/ kapott, a mérkőzést elvesztette, mert az asszót eldöntő /5. ill. nőknél 4./ találat után az elnök az akciót már le sem vezeti.

EGY FELEJTHETETLEN ÉLMÉNY — a Balatonbajnokság

Az idei Nemzetközi Balaton Bajnokságon résztvett egyik német vívócsapat az Augsburg-i Vívóegyesület szakvezetője Hermann Schmid, Heidi Schmid olimpiai bajnoknő édesapja, dr. Boross Ernőhöz, az OSC Vívószakosztálya elnökéhez hálatelt levelet intézett Siófokról való hazatérése után.

A levél és az ahhoz csatolt ujságcikk újabb dokumentuma annak a széleskörű elismerésnek, mely ezen versenyünk külföldi vendégeink sorában kivált.

Kivonatossan idézzük a hosszú levél és három hasábos cikk figyelemreméltó részleteit:

"Mélyen tisztelt Boross dr. ur, hazatérve, első és kedves kötelezettségemnek teszek eleget, amidőn Önnek és a versenyrendezésnek szívből jövő hálánkat fejezem ki azért a nagyszerű vendéglátásért, melyben bennünket siófoki tartózkodásunk alatt részesítettek. Örökké felejthetetlen marad számunkra a szívélyesség, segítőkészség, melyet a magyar nép részéről élvezhettünk.

Nem mulaszthatom el köszönetünket kifejezni bécsi követségüknek, akik átutazásunkat bürokrácia-mentesen a legnagyobb előzékenységgel intézték el.

Nagy elismeréssel tartozunk a bajnokság főbíráinak és rendezőinek a verseny mintaszerű lebonyolításáért. Heidi leányom végtelenül sajnálta, hogy ezuttal nem vehetett részt versenyükön, de már most szigorúan elhatározta, hogy jövőre velünk tart, mert jövőre sem fogunk hiányozni a résztvevők közül."

A levélhez mellékelte a fenti címmel ellátott élménybeszámoló, hasonló hangnemben rajong az "álomszép" magyarországi turáról.

Bevezetőjében a cikkíró megállapítja, hogy a Nemzetközi Balaton Bajnokság nemcsak a résztvevők imponálóan nagy létszáma, hanem a döntőbe került versenyzők színvonalát illetően is nagyszabású volt.

A fegyvernemenként száz - másfélszáz főnyi indulóval lebonyolított versenyszámok csodálatraméltó precizitással peregtek a kiváló rendezőgárda jóvoltából, egyben olyan lenyűgöző kedvességgel és segítőkészséggel, hogy az egyszerűen mesébe illő.

A verseny részletes eredményeinek felsorolása után, ismételten áradozva emlékezik meg a cikkíró felejthetetlen benyomásairól és a magyar vívónemzet "natalmas demonstrációja" jellemzésül idézi Max Geuter bajnokságot nyert versenyzőjüknek kijelentését, aki versenyzői pályafutása alatt számos európai nemzetközi versenyt járt meg:

"Ez volt a legszebb verseny, melyen valaha résztvettem és már eleve örülök, hogy jövő nyáron ismét eljöhettek magyar barátainkhoz". Végül a tura egy jellegzetes epizódját eleveníti fel élménybeszámolója befejezésül.

Világszerte közismert a büszke magyar nép hazaszeretete és legendás vendégszeretete. Amiben azonban balatoni kirándulásunkon részünk volt, minden várakozást felülmúlt.

"Sötétedett, társaskocsinkkal - térkép hiányában - eltévesztettük a helyes utat és az egyik faluban érdeklődni akartunk, miként juthatnánk el Siófokra a verseny színhelyére.

Balszerencsénk volt, mert a falu népe nem beszélt németül. Ekkor előlépett egy munkás külsejű fiatalember és megértette velünk, hogy segítségünkre lesz, várjunk néhány percig. Rövidesen egy motorkerékpáron tért vissza és intett, kövessük őt. Több, mint 100 km-en át vezetett bennünket a sötét éjben utazásunk végcéljáig - ez az egyszerű munkásember kinek nevét sajnos nem sikerült megtudnunk - amikor pedig költségei megtérítését ajánlottuk fel, élénken tiltakozott.

Tanácsalansul és eltűnődve kísértük a sötét éjbe vesző motorkerékpárjának sugárkévéjét."

Osoray Zoltán:

HOGYAN TÁMADJUNK?

A Vivó Híradó edzői rovatában több ízben szövátettem, mennyire jól szolgálja a vivás ügyét, ha olyan kérdéseket, amelyekben nem egységes a felfogás, nyilvános vita tárgyává tesszük. Mindjárt fel is vettem egy kérdést:

"Ki hogy tud kitörni, úgy tud vívni" cím alatt, amely több értékes hozzászólást eredményezett, sőt Németországban is visszhangra talált. Sajnos azonban az a javaslatom, hogy hasonló kérdések felvetésével tartsuk felszínen ezt a témát, már nem talált meghallgatásra, elveszett, mint a pusztába kiáltott szó. Azért egy további kérdés felvetésével teszek újabb kísérletet a közönyt megtörésére.

Ebben a kérdésben a támadásnak nagy vivotávolságról történő végrehajtásáról van szó. Aki figyelemmel kíséri ennek oktatását, megállapíthatja, - hogy csak a szélsőségeket említem - van olyan mester, aki a támadást nagy vivotávolságról, - miként azt a szabályok előírják - az ellenfélnek a pengével való veszélyeztetésével a lábmozgás előtt, vagy legkésőbb vele egy időben, és van olyan, aki csak a közép /kitörés/ távolság elérésekor indíttatja meg. Ez utóbbi nyilván azzal magyarázható, hogy manapság a megtámadott a támadással szemben inkább a közbetámadáshoz /elővágás, stb./ folyamodik, mint a védéshez, még olyan esetekben is, amikor az teljesen indokolatlan és vele rendszerint kettős találatot ér el, ami a zsűri részéről sokszor kétes értékű döntést eredményez. Itt

merül fel az a kérdés, hogy ilyen feltételek számításba vételével mi a célravezetőbb: a pengeakciót nagy, vagy csak közép-távolságról, az utolsó ütemben megindítani, s utóbbi esetben, kettős találat esetében a találatot a közbetámadó terhére kell-e ítélni? Ez a kérdés igen tág teret enged a véleménynyilvánításra, már azért is, mert pró- és kontra számos érv hozható fel.

Viszont ezeknek az érveknek az aránya alkalmas lehet arra, hogy a kettő közül melyiket, illetve mikor melyiket részesítsük előnyben. Ez a kérdés igen nagy jelentőségű, mert ha helyes megoldásra talál, reményt nyújthat arra, hogy kiemelje vívásunkat a hullámvölgyből.

Ez viszont eléggé elkötelező ok a hozzászólásra azok számára, akik felelősségteljes feladatot töltenek be ebben a nagy jelentőségű kérdésben.

oooo

A cikk írója szerint a fenti kérdés feltevésével azt célozta, hogy az, aki a cikket elolvassa és főleg azok, akik hivattottak - sőt vívósportunk érdekében kötelesek - a kérdés megoldásában részüket kivenni elgondolkozzanak felőle és egyéni nézetüket állítsák sorompóba.

A munkákat 1963. XII. 31-ig a Vivó Híradó Edzői Rovata címmel kérjük lapunknak megküldeni. A cikkek lapunkban való közzététele után kerülnek kiértékelésre.

A mester — tanítvány rendszer

Egy évvel ezelőtt kezdtem el a Vörös Meteor vívó szakosztályában mester-tanítvány rendszerrel tanítani két csoportot.

Egy év alatt, - hála a rendszernek - úgy érzem, sokkal jobb eredményeket értem el, mint ugyanennyi idő alatt csoportos vivással tudtam volna. Ez az eredmény ráterelte a figyelmet a különböző iskolákban és egyesületekben folyó munkára.

Megállapítottam, hogy eddig az összes termekben kezdőket kizárólag csak a csoportos rendszerrel tanítanak. Egy-két évi csoportos vivás után képesítőknek és elkezdnek versenyezni. Az eredmény az a sok elkallódott tehetség, akik technika hiányában nem tudnak tovább fejlődni és néhány eredménytelen év után abba hagyják a vívást.

Természetesen a csoportos tanításra is szükség van.

Milyen legyen tehát az a rendszer, amellyel a legjobb eredményeket tudnánk elérni, amellyel a csoportokat a leggyorsabban és a legjobban tudnánk megtanítani a vívás technikájára?

Feleletem erre az, hogy a csoportos vivás és a mester-tanítvány rendszer kombinációja.

Három-négy hónapig csoportos lábiskola. Hogy ez ne legyen unalmas, át lehet venni a tisztelgést, a különböző védéseket, cseleket, vágásokat. Négy hónap után el lehet velük kezdeni a mester-tanítvány rendszert.

A mester-tanítvány rendszert röviden páros rendszernek is nevezhetném, mert itt, mint mester és tanítvány állanak a kezdő vívók egymással szemben.

Módszere az alábbi:

Magunk köré gyűjtjük a tanítványokat. Egy tanítvánnyal bemutatjuk a gyakorlatot. A bemutatott gyakorlatot részletesen megmagyarázzuk. Ezután a tanítványok közül egy vívópárral megismételtetjük a gyakorlatot. Kijavítjuk a hibákat.

Megmagyarázzuk, hogy felváltva az egyik a mester, a másik a tanítvány. Tehát az egyik leckét ad, a másik kap, mint az egyéni iskolázásnál. A hibákat azért mi javítjuk, de ezzel a rendszerrel is tudatosítjuk a helyes és a helytelen mozdulatokat, érdekesebbé tesszük a gyakorlatokat.

Végül a tanítványokat párosával felállítjuk úgy, hogy egy ügyesebb egy gyengébbel kerüljön össze.

Tehát páronként sulykoljuk a gyakorlatokat, mintha az edző állana szemben tanítványával.

A magam tapasztalataiból kiindulva ilyen vegyes rendszerrel egy-két év alatt olyan leképesítőzött versenyvivőket lehet nevelni, akik - ha szorgalmasan tovább vevnek - oszlopai lehetnek egyesületüknek.

javító: Javaslatom a mester-tanítvány, vagy "páros rendszer" bevezetéséhez a kö-

- 1./ Az összes egyesületeket és vívóiskolákat kötelezzék arra, hogy ezzel a rendszerrel tanítsanak.
- 2./ Állítsanak az iskolák élére ellenőrzési joggal egy szakembert, aki tisztában van a rendszer minden fázisával.
- 3./ Dolgozzák ki az iskolák tananyagát.
- 4./ Az iskolában oktató edzőknek tartsanak 1-2 előadást a páros rendszeréről.
- 5./ Minden év végén vizsgákat kell tartani, melyen a legjobb eredményt elérőket az iskolából áttehetjük az egyesületbe.

Ha a fenti pontokat a Magyar Vívó Szövetség magáévá teszi, azokat végrehajtja, akkor egy-két év múlva a képesítő versenyeken nem találunk annyi csapkodó, technika nélküli vívót.

Az egyesületeknek meg lesz a jó technikájú utánpótlásuk, akikből az edzők egyéni iskolában átvéve, tovább csiszolva megvethetik az alapját egy olyan vívó tömegnek, amelyből sportágunk könnyebben meritheti utánpótlását, könnyebben szeresheti vissza vezető helyét.

Gerevich Aladár

Öntünk tiszta vizet a pohárba

Az utóbbi időben egészséges vita kezd kialakulni arról, hogy mi a fontos a versenyzés szempontjából. Vannak akik a taktika, vannak akik a technika mellett törnek lándzsát, de vannak szép számmal a kondíciónak is hívei.

Első lépésként leghelyesebb lenne talán tisztázni a vívás "alapelemeinek" a szerepét. Ahhoz, hogy valakit vívónak, még inkább versenyzőnek nevezhessünk, szükséges, hogy megfelelő technikai, taktikai tudással rendelkezzen és legyen olyan testi állapotban, - kondícióban -, hogy elgondolásait végre tudja hajtani.

Azonban vajon az említett alapelemek egyike, vagy ezek összegezése dönti-e el az eredményt, vagy ezeken felül van még valami más, aminek még döntőbb jelentősége van?

Itt érkeztünk el a "tisztá víz" kérdés első és legfontosabb problémájához. A vívónak technikai és taktikai tudását - ismereteit - alkalmaznia kell a versenyen a győzelem érdekében. A vívónak tehát elsősorban "fejre" azaz észre van szüksége.

Nevezük tudományos nyelven magasabbrendű idegtevékenységnek, amelynek székhelye a központi idegrendszer. A központi idegrendszer koordinálja és irányítja a mozgást, ami nélkül nincs céltudatos izomtévékenység.

Az itt felvetett kérdést a versenyzés szempontjából tárgyaljuk. Mi dönti el azt, hogy valaki eredményes versenyző, vagy sem? Lehet e mondani azt, hogy a versenyeredményt csak a technika, csak a kondíció, csak a taktikai tudás dönti el? Nyilván nem, mert lehetek a legragyogóbb kondícióban, ha rossz a technikám, nagy eredményt nem érhetek el. A jó technika is csődöt mond, megfelelő kondíció nélkül a verseny későbbi fázisában. Ezek közismert érvek, de mi van mögöttük, miért mond néha csődöt a legjobb kondíció mellett is, a legragyogóbb technikájú vívó? Mert ami emögött van az végeredményben a döntő.

Vajon a leggyorsabb vágás célba talál-e, ha későn, vagy túl korán indítom el? A legszebb, legprecízebb tercvédéssel ki tudom-e védeni az oldalvágást, ha későn veszem észre? Vajon eredményes lesz-e egy kitöréses támadás, ha nem a megfelelő tá-

volságról hajtom végre, azaz ha rövid? Mit érünk el a leggyönyörűbb fless fejbágással ha fej-oldalat kellett volna vágni és mit a fejcsel-oldallal, ha megemljük a kezünket és bekapjuk az elővágást? Jöhet-e létre találat, ha nem találkozik egy időben a helyesen megválasztott akció a jó távolsággal és a tempóval? És mi az, ami mindezt lehetővé teszi? A központi idegrendszer tevékenysége. Mérlegeljük a kérdést most erről az oldalról.

Mit ér a technika a központi idegrendszer összehangoló, irányító tevékenysége nélkül? Céltalan mozgássá válik. Mit ér a kondíció értelem nélkül? Semmit. Vane taktika megfigyelés, gondolkodás, elhatározás nélkül? Nincs! Az elemek semmit sem érnek összehangoló, irányító tevékenység nélkül. Tehát mi a döntő és mi a szükséges? A viváshoz szükség van a vivás alap-elemeire, összetevőire, kissé eltulozva mondhatnám, úgy mint magára a kardra, de a döntő az eredményesség szempontjából a szellemi tevékenység.

De nem szabad a fogalmakat összekeverni, sem egymással helyettesíteni, mert ebből, főleg kihatásaiban súlyos károk származnak. És ez volt a fő ok, amiért a "tisztá viz" problémáját felvetettem. Nagyon kockázatos dolog kiállni a forumra és kijelenteni, hogy a vivás eredményességét a technikai tudás dönti el.

Tisztán kell látnunk azt, hogy az eredményességnek van egy döntő feltétele, amit ma még mindig elhanyagolunk, amit igyekszünk kikerülni, elmisztifikálni, annak ellenére, hogy mindnyájan tudjuk, vagy "érezzük", hogy van és amit meg is jelölünk azzal a jelzővel, hogy a vivás "idegsport". De hát mit jelent végeredményben az, hogy a vivás "idegsport".

A vivás azért idegsport, mert döntő benne a központi idegrendszer szerepe.

Ha a fogalmakat nem tisztázzuk, nem különítjük el ilyen élesen, nem állítunk fel fontossági sorrendet, állandóan hibákat fogunk elkövetni.

Legyen szabad egy néhányra rámutatnom. Az egyik az, hogy az elemek jelentőségét főlébe helyezzük a döntő szempontnak. Egy konkrétum: Lépten nyomon azt halljuk, hogy a technika a döntő. A mai vivóknak nincs meg az a technikájuk, mint a régieknek és ezért nincs meg a kellő eredmény. Vivómestereink nem adják meg a kellő technikát, stb. stb. Nézzünk a dolgok mélyére, vajon igaz-e ez, vagy az egész csak látszat?

Vivómestereink iskolájának 80 %-a technikai oktatás. Eddig a kerettedzések, lehet mondani 100 %-ban technikai elemeket tartalmaztak. Milyen vivó az, aki a technikai elemeket ilyen feltételek mellett nem tudja elsajátítani? Anélkül, hogy a kondicionális jelentőségét a legkevésbé is kétségbe vonnám, különösen hosszútávú versenyeken, felteszem a kérdést vajon egy 18 éves elsőosztályú vivó, - pláne kerettag - kondíciója lehet-e olyan rossz, hogy egy asszóban 10 kitörést ne tudjon akár a legnagyobb gyorsasággal is végrehajtani, vagy egy döntőt végig vivni? Egy félórás iskola nem veszi-e jobban fizikailag igénybe a

Asszó valóban nem ad időt, nagy hátrány lehet erre vonatkozóan

vivót, mint egy asszó? Vajon egy kondíciótréning nem veszi-e jobban igénybe a szívet, tüdőt, izomzatot, mint egy döntő? Akkor miért itt keressük a hibát?

A hiba a vivóink központi idegrendszerében van, ill. nem is ott, hanem ennek a döntő szempontnak az elhanyagolásában. Mindennel foglalkozunk, csak éppen a vivás "művészetét" biztosító központi idegrendszerrel nem! Sajnos sok kiváló vivómestereink is tartja még azt az elvet, hogy elég a vivónak megadni a technikát, a többi már az ő dolga.

Tehát, hogy a vivásra születni kell.

Akik ezt az elvet hirdetik igazuk van abban, hogy a tehetség nagy adomány, egy nagy többlet, de ott tévednek, hogy önmagában nem elég. A legtehetségesebb vivónak is el kell sajátítani a vivás technikai elemeit. Megfelelő testi és nem kevésbé idegkondíció nélkül a tehetség nem érvényesülhet. Hány tehetséget láttunk elkallódni csak azért, mert nem volt elég erkölcsi erejük a zsúritévedések elviselésére?

Azt sem szabad elfelejteni, hogy igazi nagy vivótehetség kevés születik, de a vivásra alkalmas sportoló sok van. Ezeket pedig meglehet és meg is kell tanítani vivni, versenyezni. És mindent lehet tanítani. Ahogy lehet tanítani a kitörést, a fejbágást, éppen úgy lehet tanítani a taktikát, lehet a vivót önfigyelemre nevelni és meglehet tanítani a vivás "magas művészetét" is, legfeljebb ez csak nehezebb.

A nehézségek elől azonban nem szabad kitérni, a nehézségekkel szembe kell nézni és ezért "tisztá vizet kell önteni a pohárba".

dr. Góczy Sándor

Jubileumi Kongresszus Párisban

A FIE. 50 ÉVES JUBILEUMI KONGRESSZUSUSA. A Nemzetközi Vivó Szövetség XI. 26 és 30.-a között Párisban tartja 50 éves jubileumi közgyűlését. Az ötnapos tanácskozáson a Magyar Vivó Szövetséget Kovács Pál alelnök vezetésével Dr. Balthazár Lajos, Dr. Rozgonyi György, Sákovics József és Székely Tibor elnökségi tagok képviselik.

A FIE. vendégeként Dr. Tóth Péter olimpiai bajnokunk is Párisba utazik a küldöttséggel. Ő ugyanis a még élő három alapítótagok egyike.

A magyar küldöttség számos javaslatot fog előterjeszteni a kongresszuson, versenybíráskodási, technikai és alapszabálymódosítási kérdésekben. A kongresszus határoz az 1964 évi Ifjúsági Világbajnokság színhelyéről is. Csaknem befejezett tény, hogy Magyarország kapja az Ifi.VB. rendezés jogát.

Universiade 1963

A negyedik Nyári Nemzetközi Főiskolai Játékokra Porto Alegreben került sor, minthogy azonban az Universiade elnevezést csak 1959. évi torinói verseny óta használják a porto-alegrei viadal hivatalos neve III. Universiade volt. Párizs /1957/, Torinó és Szófia /1961/ voltak az eddigi állomások. A magyar főiskolás vívók Párizsban 5 első, 2 második és 2 harmadik, Torinóban 3 első, 1 második és 1 harmadik, Szófiában 4 első, 1 második és 1 harmadik helyezést szereztek.

A szép hagyományok folytatását ígérte, hogy "papíron" az eddigi legerősebb, de legalábbis a legkiegyensúlyozottabb egyetemi vívócsapat lépett pástra Braziliában. Az eredmények nem is okoztak csalódást. A 4 első, 4 második és 1 harmadik hely az Universiadék magyar vívóhegemóniájának folytatását jelentette.

Amíg itthon az előzetes közlések alapján úgy tudták, hogy a vívás az egyetem diszcsarnokában lesz, a helyszínen derült ki, hogy a versenyt a szálláshelytől messze, a kikötő egyik új, hatalmas raktárépületében rendezik. - Ismeretes, hogy a magyar sportolók 6 nappal a versenyek kezdete előtt már megérkeztek Porto-Alegrébe. Az elképzelés helyes volt. Az aklimatizálódás, a szokatlan környezethez, körülményekhez történő alkalmazkodás sikerült, vívóink naponta edzettek és bár apróbb betegségek állandóan előfordultak ezek jelentősen csak egy-két versenyző teljesítményét befolyásolták. /Kamuti L., Gyuricza/. Az Universiadén már hagyomány, hogy még az ünnepélyes megnyitó előtti napon kerül sor a férfi tör egyéni versenyre. Nemcsak a vívókra, hanem az egész magyar sportküldöttségre igen jó hatást tett, hogy ezuttal is Magyarországnak jutott az első aranyérem.

Kamuti Jenő győzelmének teljesen megérdemelt voltát mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a nap folyamán egyetlen vereséget sem szenvedett. Az egyes számokban az előző Universiadékhoz hasonlóan jó nemzetközi színvonalon mozgott a verseny. Ezuttal a mezőnyök érthetően kisebbek voltak, de a legjobb 8 között /férfi törben és kardban 16 között is/ már nemzetközileg jól ismert vívók mérköztek egymással. Nemcsak a tör, hanem az egész versenynek talán legemlékezetesebb eseménye a Kamuti J. Parulski asszó volt a négy közé jutásért. 3:3-ig fej-fej mellett haladtak. Kamuti huzott el 6:3-ra. Ekkor Parulski időhúzással kikököntette ellenfelét lendületéből és sikerült is egyenlőnie. Ezután azonban Kamuti Jenő legjobb formájára emlékeztetve, kitűnő ütemben indított támadásait négyszer egymás után eredményesen fejezte be és 10:6-ra győzött az egész nap szintén jól vívó Parulski ellen, aki így nem jutott a négyes döntőbe. Kamuti Jenő mellett a kétségkívül legjobb formában lévő Skrudlik, Zsdanovits és az igen jó napot kifogó Revenu kerültek a döntőbe. Ott Zsdanovits csak egy-egy akcióval bizonyította képességeit, nem játszott komoly szerepet. Ugy látszott, a Kamuti J.-Revenu asszó lesz a döntő. Skrudlik azonban jól ismert szívósságával 1:4-ről nyert a néhány pillanatra könnyelműsködő francia ellen. Így Kamuti esetleges veresége hármas holtversenyt jelentett volna. Ő azonban Revenu ellen is jól és okosan vívott, bár láthatóan tartott tőle. Csak 3:1-nél torpant meg, de a döntő pillanatokban tudott kezdeményezni. Így alakult a csörte eredménye: 1:0, 1:1, 3:1, 3:3, 4:3, 5:4. Kamuti Jenő sorrendben harmadszor győzött az Universiaden, ezzel nemzetközi versenyek történetében ritka bravurt vitt véghez.

Női törben a férfiaknál gyengébb mezőnyben lányaink játszották a vezetőszerepet, mindhárman bejutottak a döntőbe. Szalontay vívott a legmagabiztosabban, míg Sákoviczné hajtottá végre a leginkább említésreméltó fegyvertényt Prudszkova fölényes legyőzésével. A döntő izgalmasabb lett a vártnál. A magyarok körbeverték egymást. Mendelényiné-Szalontayt, Szalontay-Sákoviczné, aki viszont Mendelényinét győzte le. A döntő negyedik résztvevője a francia Level egész nap jó formában vívott és először Mendelényinét, majd szoros küzdelemben Szalontayt is legyőzte /2:3 után/. Sákoviczné tudása ekkor meggyőzően mutatkozott meg. Két ízben is biztosan /4:1, 5:2/ győzte le Levelt és ezzel vívásban a második aranyérem is Magyarországnak jutott.

Férfi tör csapatunk a döntőig biztosan vette az akadályokat. A döntőben azonban egyedül a magáratalált Kamuti László tudott a nagy lelkesedéssel vívó lengyeleknek megfelelő ellenfele lenni. Kamuti Jenőn ekkor látszott az egész versenyen először fáradtság. /A lengyel csapat az elődöntőben a "síról hozta vissza" a szovjetek ellen a mérkőzést és tussarányal nyert/.

A versenyek előtt a női tör csapatunk aranyérmét vették talán legtöbben biztosra. Először úgy volt, hogy csak nemzetközi verseny lesz díjazás nélkül, mivel csak három csapat jelentkezett. Végül a brazilok negyedikként mégis elindították csapatukat és így sor kerülhetett a hivatalos versenyre. Ez a nap lett számunkra a vívóversenyek "fekete" napja. Minthogy a négy női tör csapat csak délután vívta körmérkőzését, a rendezőség az eredeti kiírástól eltért és a további műsort egy nappal előbbre hozta. Erről azonban a hivatalos írásos értesítés csak késve jött meg. Ezzel számolva - amennyire utólag ezt rekonstruálni lehetett - a brazil rendezők előző este /mi a férfi tör csapat döntőn izgultunk 1/2 12-ig/ üzentek is az érdekelteknek, /Rendezőkkel, tolmácsokkal stb./. Ezt az üzenetet a magyar és szovjet vívók nem kapták meg és így a párbajtör egyéni versenyre

reggel nem jelentkeztek. - Női törözőinkre várt a hangulat megjavítása, azonban a franciák ellen a döntőben igen bizonytalanul kezdtek, azután amint ez lenni szokott kapkodás következett. Sokat mond az eredmény alakulása. 0:7 !!!, 3:7, 3:8, 6:8, 6:9. 6:8-nál lényegesen jobb volt a tussarányunk. Gulácsy és Sákoviczné egy-egy asszója volt még hátra. Gulácsy sajnos megijedt és bátortalan vívással a nyeres utolsó lehetőségét is elszalasztotta.

A párbajtőr egyéni versenyt az angol Jacobs nyerte, kétszeri holtverseny után /háromszor győzött Saccaro ellen/. Meglepetést keltett, hogy egyetlen lengyel vívó sem jutott a döntőbe.

Kard egyéniben Kovács Attila 8 között kikapott az olasz Salvadoritól, hasonló sorsra jutott rajta kívül az esélyesek közül Ochyra is, akit a fiatal szovjet Melnyikov ütött el a döntőbejutástól. Pézsa és Bakonyi biztosan jutott a 4 közé, ahol ezuttal Pézsa győzött a szófiai első Bakonyi előtt.

A párbajtőr csapat verseny a mi szempontunkból sajnos hasonlított a törőcsapathoz. A döntőben itt is a lengyelekkel vívtunk. Parulski sérülése után joggal tartották csapatunkat esélyesnek. Az első két asszót azonban Kulcsár és az igen indiszponált Lendvay /két csapatmérkőzésen egy asszógyőzelem/ a gyengébb lengyelek ellen elvesztette és ezután a nagy napot kifogó hosszú Gonsior /4 gy./ és az ezuttal is igen küzdőképes balkezes Skrudlik /3 gy. kétszer 1:3-ról/ 7 győzelmet szerzett.

A kard csapatverseny döntője a szovjet együttes ellen váratlanul igen izgalmassá vált, sőt talán az egész versenysorozat legkritikusabb pillanatait hozta. 3:0-ra és 6:3-ra vezettünk. Ezután a szovjet csapat "szériája" következett. Forró, de mindvégig sportszerű légkörben 6:8-ra alakult az eredmény. Az utolsó két asszót Pézsa és Meszéna vívták. 5 tuszt kaphattak. Pézsa 4:0 után, 5:2-re biztosan győzött. Fej-fej melletti asszót vívott ezután Meszéna és Melnyikov. Meszéna nyert 5:4-re, ezzel döntetlenül végződött a találkozó. Mivel a négyes kard csapat döntőt a Directoire Technique körvívások alapon rendezte, a több egyéni győzelem a magyar csapat aranyérmét jelentette. Érdekes, hogy az év során különböző erejű magyar és szovjet kardválogatottak gyakran végeztek 8:8-ra.

Mindent összegezve: vívóink szereplésével elégedettek lehetünk. A szakvezetőknek sikerült a VB után megfelelő formában tartani illetve hozni a versenyzőket. Különösen sikeres volt a VIII. 12-20 közötti tatabi felkészülés. A nem hivatalos vívó pontversenyt mindenféle számítás szerint ezuttal is fölényesen nyertük. Vívóink megfelelően kivették részüket az egész magyar sportküldöttség eredményes szerepléséből. Jól beilleszkedtek az egész delegációba és ahogy pl. a vívóknak igen jól esett, hogy minden nap számos magyar versenyző buzdítása serkentette őket, így velük istalálkozhattunk más sportágak versenyein.

Elismerésreméltó a szakvezetők, Tari István mester és dr. Kausz István versenybíró tevékenysége, utóbbit a Directoire Technique munkájában való részvételre is felkérték. Köszönet illet mindenkit, aki az egyes versenyzők felkészítésében résztvett, hisz mindent egybevetve a 17 vívó vagy arany, vagy ezüst éremmel tért haza.

A szép eredmények ismételten arra is felhívják a figyelmet, hogy a vezető vívónemzetek közül nálunk van az élvonalban a legtöbb egyetemi hallgató. Ez többek közt arra is figyelmeztet, hogy többet foglalkozzunk sajátos kérdéseikkel. /Vizsgaidő alatti terhelés, kihagyott gyakorlatok pótlása stb./ Nem lehet csak a két verseny színvonalát és jelentősége közti különbséggel magyarázni, hogy VB-n gyengébb formában vívók közül Universiaden többen is jobban vívnak. Kétségtelen, hogy az augusztusvégi időpont az egyetemistáknak kedvezőbb, mint a korábbi. Ebből a szempontból érdekes lesz megfigyelni, hogy a szintén előnyösebbnek látszó októberi időpontban, hogy állnak helyt az olimpián az egyetemista vívók.

A III. Universiade vívóversenyeinek eredményei:

Férfi tör egyéni: I. Kamuti J. 3 gy., II. Skrudlik /lengyel/ 2 gy., III. Revenu /francia/ 1 gy., IV. Zsdanovits /szovjet/.

8 között: Kamuti-Parulski /lengyel/ 10:6, Revenu-Stock /NSZK/ 10:5, Zsdanovits-Hirose /japán/ 10:2, Skrudlik-Saccaro /olasz/ 10:3.

16 között: Saccaro-Gyuricza 10:9.

Női tör egyéni: I. Sákoviczné /2 gy./, II. Level /francia/ 2 gy., III. Mendelényiné /1 gy./, IV. Szalontay /1 gy./.

8 között: Szalontay-Gapais /francia/ 8:3, Mendelényiné-Michels /NSZK/ 8:4, Sákoviczné-Prudszkova /szovjet/ 8:2, Level-Novarro /Venezuela/ 8:4.

Férfi tör csapat: /10 induló/. I. Lengyelország, II. Magyarország, III. Szovjetunió, IV. Franciaország.

A magyar csapat eredményei: Brazília 14:2 /Kamuti J., Kulcsár, Plagányi 4-4 győzelem, Kamuti L. 2 gy./, Svájc 9:3 /Kamuti J., Kulcsár 3-3 gy., Plagányi 2, Gyuricza 1 gy./, Franciaország 9:5 /elődöntő: Kamuti J. 4, Kamuti L., Plagányi 2-2, Gyuricza 1 gy./ Lengyelország 4:9 /Kamuti L. 3, Kamuti J. 1, Plagányi, Gyuricza 0 gy./

Női tör csapat: /4 induló/. I. Franciaország, II. Magyarország, III. NSZK, IV. Brazília.

Magyar csapat eredményei: Brazília 15:1 /Szalontay, Gulácsy, Mendelényiné 4-4 gy., Damásdi 3 gy./, NSZK 11:5 /Sákovicsné 4, Gulácsy, Mendelényiné 3-3, Szalontay 1 gy./, Franciaország 6:9 /Szalontay, Mendelényiné 2-2, Sákovicsné, Gulácsy 1-1 gy./

Párbajtőr egyéni: I. Jacobs 2 gy. /Nagy-Britannia/, II. Steininger 2 gy. /Svájc/, III. Saccaro 2 gy. /olasz/, IV. Mathiu 0 gy. /Svájc/.

Kard egyéni: I. Pézsa 2 gy., II. Bakonyi 2 gy., III. Melnyikov 1 gy., IV. Salvadori 1 gy.

8 között: Pézsa-La Ragione /olasz/ 10:4, Melnyikov /szovjet/-Ochyra /lengyel/ 10:9, Bakonyi-Kharchalup /szovjet/ 10:5, Salvadori /olasz/ Kovács 10:8.

Holtverseny az I. helyért: Pézsa-Bakonyi 5:2.

Párbajtőr csapat: /9 induló/ I. Lengyelország, II. Magyarország, III. Olaszország, IV. Svájc.

Meglepetésre a selejtezők során Franciaország kiesett. Bár szintén kiesetek, de feltűnést keltettek a japánok a lengyelek elleni 7:8, és a Svájc elleni 8:8 eredményeikkel.

Magyar csapat eredményei: Brazília 9:0 /Préda 3, Kulcsár, Nemere, Kamuti J. 2-2 gy./, Svájc 9:6 /előndöntő: Préda, Kulcsár 3-3 gy., Nemere 2, Lendvay 1 gy./, Lengyelország 4:9 /Préda 2, Kulcsár, Nemere 1-1 gy., Lendvay 0 gy./

Kardcsapat: /7 résztvevő/: I. Magyarország, II. Szovjetunió, III. Olaszország, IV. NSZK.

A magyar csapat eredményei: Brazília 15:1 /Kovács A. 4, Bakonyi, Meszéna, 4-4, Gyuricza 3 gy./, Lengyelország 9:2 /Kovács A., Pézsa, Meszéna 3-3, Bakonyi 0 gy./, Olaszország 12:4 /Bakonyi 4, Kovács A., Meszéna 3-3, Pézsa 2 gy./, NSZK 15:0 /Kovács A., Bakonyi, Meszéna 4-4, Pézsa 3 gy./ Szovjetunió 8:8 /Kovács A. 3, Pézsa, Meszéna 2-2, Bakonyi 1 gy./.

Rövid beszámoló

A „WARTBURG” KARDVERSENYRŐL

I. Kovács Tamás

Az immár hagyományos, "Wartburg Turnier" elnevezésű nemzetközi kardversenyen részünkről az idén két fiatal vívó vett részt, Kovács Tamás és Körmöczi Csaba. Szereplésük sikeres volt és semmivel sem maradt el a korábbi eredményeinktől, melyet eddig Eisenachban elértünk.

Meglehetősen fárasztó 26 órás utazás után érkezünk Eisenachba. Vendéglátóink igen szívélyesek voltak és arra törekedtek, hogy a rendelkezésre álló rövid időt kellemesen és hasznosan töltsük el. Jártunk Wartburg várában, Bach szülőházában, a teljesen híven rekonstruált Luther házban. Megnéztük Eisenach legszebb épületeit. A verseny utáni napon autóbusszal elvittek Buchenwaldba és Weimarba is.

Vasárnap X. 6.-án volt a verseny, amelyen 17 vívó vett részt. Házigazdánk versenyzőin kívül 2 bolgár, 3 kubai és 2 magyar vívó indult. A versenyt teljes körvívással bonyolították le. Mindenki vívott mindenkivel. A versenyt Kovács Tamás nyerte, holtverseny után 14 győzelemmel. II. Hornkohl, III. Pfeifer, IV. Dumke, V. Djakovszkij, VI. Dickmann, VII. Ruppert, VIII. Ludvig, IX. Körmöczi.

Kovács Tamás igen egyenletesen és jól vívott. Jó ütemben indított támadásai, elővágásai, védekezői azt mutatták, hogy jó

formában van, bár vívóidény eleje lévén a versenyre egyik magyar vívó sem készült különösebben. Jó erőbeosztással, ügyes taktikával versenyzett. A mezőny legkiegyensúlyozottabb versenyzője volt.

Körmöczi vívásban már erősen látszott, hogy az alapozásnál tart, támadásai rendre rövidre sikerültek, emellett hamar elfáradt. A német vívók fejlődése töretlen. A magyar mesterek munkájának eredményessége kétségtelenül észlelhető vívásukon. Jól felkészített, technikás és szépen vívó fiatalok, akik, ha kellő rutint szereznek, kemény ellenfeleink lesznek.

A bolgárok közül Djakovszkij elsősorban nagy tapasztalatának köszönheti sikerét. Vívásban látszik az edzőpartnerek és az edző hiánya. Atanaszov a másik bolgár versenyző hamar elfáradt.

A kubaiak igen szimpatikus versenyzők, de még nem ütik meg az európai színvonalat. Bár a verseny időpontja nem a legszerencsésebb volt, ami a résztvevő nemzetek számára is megmutatkozik, meg kell állapítanunk, hogy színvonalas és számunkra szép sikert hozó verseny volt a Wartburg Turnier. Versenyzőink magatartása példás volt és igen jó benyomást keltett.

dr. Tasnády László

INNEN - ONNAN

UJ VIDÉKI SPORTLÉTESÍTMÉNY. Szombathelyen elkészült a gyönyörű, méreteiben is lenyűgöző új kultur- és sportpalota. Külsejében, formában és színben egyaránt modern épület. A nagy kiterjedésű szinpad előtt terül el egy 28x16 méteres parkettázott küzdőtér, amely több vívópást részére kényelmes elhelyezést biztosít és a legigényesebb vívóversenyek lebonyolítására alkalmas. A döntő pástja a szinpadon helyezhető el szabályszerű méreteken. A nézőközönség számára 700 férőhelyes emelt nézőtér szolgál, amelyet a döntő idejére 1200 néző befogadására lehet kibővíteni.

A szombathelyi vívóélet nagy ajándékot kapott az új sportpalota létesítésével. Remélhetőleg a pompás lehetőség kihasználásával, ennek megfelelő lendületet vesz Gasztonyi János szakavatott vezetése alatt Szombathely szépen fejlődő vívósportja.

O.O.O.O

MAGYAR MESTER TANFOLYAMVEZETŐI SIKERE. Irányi Pált a Németországban élő mestert, a badeni vívók részére rendezett nyári edzőtáborozás alkalmával egy előadás sorozat megtartására kérték fel.

Az előadások átütő sikere után Irányi Pál október végén a Karlsruhe-i Sportiskolában megtartott élversenyzői edzőtáborozáson újabb előadás sorozat megtartására kapott meghívást.

O.O.O.O

"CUM LAUDE" DR.-OK AVATÁSA. Dicsérrettel végezte el egyetemi tanulmányait három kiváló versenyvívónk: Kamuti Jenő és felesége Anda Lujza, valamint Lendvay László. A doktorrá avatás a Bp. Orvos Tudomány Egyetemen ünnepélyes keretek között zajlott le.

O.O.O.O

WLADIMIRO CALARESE AZ OLASZOK KITÜNŐ KARDVÍVÓJA kivándorolt az Egyesült Államokba, ahol a NEW YORK ATHLETIC CLUB tagjai sorába kérte felvételét.

O.O.O.O

A BVSZ. ALAPFOKU VERSENYBÍRÓKÉPZŐ TANFOLYAMA. A Budapesti Vívó Szövetség Versenybíró Bizottsága, - miként a múltban - ezidén is gondoskodik a versenybíró utánpótlás neveléséről.

November 26.-án indítja be alapfoku versenybíróképző tanfolyamát a BVSC. vívótermében Maszlay Lajos vezetésével.

O.O.O.O

NASZÁDI ZOLTÁN szakoktató vívóedzői állást vállal. Levelezési címe: Pilis, Postafiók 9.

O.O.O.O

NYOMDAI TÖRDELESI HIBA. Lapunk októberi számában megjelent Kabos Endréről írt megemlékezés alól, - sajnálatos módon lemaradt a cikk írójának: dr. Zöld Ferencnek neve, melyet e helyütt pótolunk.

SZAKOSZTÁLYI HIR. A Bp. Honvéd S.E. vívószakosztályának élére az X.11.-i taggyűlésen Maszlay Lajos ezredes választották meg szakosztályvezetőnek. Szakosztályi intéző: Péczely László.

O.O.O.O

"NAPLÓ VÍVÓ KUPA" VERSENYEK VESZPRÉMBEN. Ismeretes, hogy a Veszprém megyei Tanács lapja a "Napló" szerkesztősége és kiadóhivatala "Napló Vívó Kupa" elnevezéssel vándordíjat alapított a megyei vívósport színvonalának emelése és népszerűsítése érdekében.

A Nagysikerű X. 27.-i I. osztályú férfi tör és ifjusági kardversenyt követően XI. 17.-én rendezti meg a Veszprém megyei Vívó Szövetség a Veszprémi Vegyipari Egyetem új tornacsarnokában a "Napló Vívó Kupa" második versenysorozatát, ezuttal I. osztályú kard és ifjusági fiú tör számokban az értékes vándordíjért.

O.O.O.O

MAGYARORSZÁG LEGJOBB ÜTTÖRŐ ÉS SERDÜLŐ VÍVÓJA címéért rendezt versenyt a Budapesti Vívó Szövetség és a Bp. Vörös Meteor az évvégi karácsonyi szünetben XII. 27 és 29.-e között a Sportcsarnokban, ami az üttörő és serdülő vívók országos seregszemléje.

A vidéki résztvevők számára szállást is biztosít a rendezőség. Nevezési zárlat: XII. 15. Részletes versenykiírás igényelhető Berczely Tibortól /Bp. XII. Deres utca 2/b/.

O.O.O.O

Megjegyzés a Népsport egy "Glosszájához".

A Népsport f. évi okt. 8.-i számában "glossza" jelent meg "Nagyot ütött a találatjelző gépre" címmel. A glosszából az tűnt ki, mintha a Vörös Meteor egyik versenyzője fegyelmezetlenül járt volna el.

Ezzel kapcsolatban a Vörös Meteor Vívószakosztálya annak a közlésére kérte fel a Vívó Híradót, hogy az adott esetben a találatjelzőgép hibás volt és a gép üttögetése kizárólag abból a célból történt, hogy azt működésre bírják. Tehát semmilyen fegyelmezetlenség nem történt.

O.O.O.O

MEGJELENT A BEKE-POLGÁR "KARD MÓDSZERTANA" ANGOL NYELVŰ KIADÁSA. Az elmúlt évben magyar nyelven megjelent szakkönyv nagy sikere arra készítette a Corvina Könyvkiadót, hogy a külföldi vívótársadalom kíváncságait teljesítendő angol nyelven is megjelentesse Beke Zoltán és Polgár József művét.

A könyv "The Methodology of Sabre Fencing" címen már meg is jelent. Ez a kiadás nemcsak a szükséges helyreigazításokkal, hanem bővített tartalommal 351 oldalon jelent meg, izlésees vászon kötésben.

A könyvet külföldön a Kultura Kültureskedelmi V. kirendeltségei hozzák forgalomba 3.20 Dollár áron.

NEMZETKÖZI VÍVÓ HÍREK

Rovatvezető: Dr. Kléh László

Roger Duchaussoy.

Roger Duchaussoy, a Francia Vívószövetség egykori főtítkára, a "L'Esprime Francais"-nek a Nemzetközi és a Francia Vívószövetség hivatalos lapjának főszerkesztője 1963. július 17. napján meghalt.

Duchaussoy fiatal kora óta a vívósport nélkülözhetetlen, lelkes vezetői közé tartozott, aki előbb vidéken, majd később Párisban dolgozott szeretett sportja érdekében.

A második világháború után lett a francia vívószövetség főtítkára, majd nem sokkal ez után vette át a "L'Esprime Francais" c. lap szerkesztését, amelynek haláláig főszerkesztője volt.

Duchaussoy-t mindenütt ismerték, s megbecsülte őt mindenki aki valaha kapcsolatba került vele: nagy tudása, szerény és példátlanul egyenes ember volt. Mint a vívósport egyik legkiválóbb krónikása, tollából számos a vívás őskorát ismertető cikk jelent meg, s legutóbb felkérésre ő készítette el a Larousse-féle Sportenciklopédia c. munka vívásról szóló fejezetét is.

Halálával az egész világ vívótársadalmát súlyos veszteség érte, a ennek alkalmával mi magyar vívók is őszinte részvétünket fejezzük ki mind a Nemzetközi, mind a Francia Vívószövetségnek.

O.O.O

"Kommentár a legutóbbi magyarországi és olaszországi kardversenyekről" - ez a címe Jean-Francois Tournon-nak, az ismert volt kiváló francia vívó, a "L'Esprime Francais"-ban megjelent cikkének.

A cikkíró elmondja, hogy már elég hosszú ideje nem volt alkalma arra, hogy néhány hét leforgása alatt két olyan nagyszabású kardversenyen vehessen részt vezetőként, mint amilyenek a budapesti Santelli és Hungária Kupa, valamint a padovai hatodik "Trofeo Luxardo" versenyei voltak. Ezeknek a nagyszerű találkozóknak egész lefolyását figyelemmel kísérte végig, s így most úgy érzi, hogy abban a helyzetben van, hogy a látottakról bírálatot is adhat.

Felveti azt a gondolatot, vajon a villanytőrívás bevezetése-e az oka annak, hogy az annyira konvencionális fegyvernél, mint a kardnál, a zsürielnököknek számtalan esetben kell együttes találatot megállapítania és a versenyzőket a találat eldöntése nélkül ismét vívóállásba állítania. A támadások akár egyik, akár a másik oldalról indítják el, az legtöbbször azonos ütemű és gyorsaságú, s miként a villanytőrnél is, a zsürielnököknek kellene eldönteni azt, hogy melyik az érvényes. Az ilyen egyszerre indított támadások során az egyik is, a másik is ismétlés, s ha az ismétlések közül az egyik passzé, érvénytelen, a másik pedig megül, így - egy kis szerencsével - érvényes is.

Ami engem illet - írja Tournon- úgy vélem, hogy a kardozóknak el kellene felejtenni a "csengő"-ről valamint a piros lámpáról is, ahhoz, hogy a kard konvencionális fegyver maradjon.

E fenti versenyek a magyarok jelentős fölényét mutatják, akiknek csupán az olasz Calarese és Narduzzi, valamint a francia Ramez volt elfogadható ellenfele. Mind-az el kell, hogy gondolkodtassa azokat a nemzeteket, akik tördönek vívósportjuk fejlődésével és számítanak valaha még arany vagy bronzérem megszerzésére. A magyar vívók akaraterejének és tudásának mindenképpen követendő példaként kell állnia. /!/?

O.O.O

OLASZORSZÁG

Az olasz törbajnokság eredményei:

8-ból 4 közé jutásért: Granieri-Sestini 10:4, Milanesi-Carpaneda 10:9, Lucarelli-Bergamini 10:5, Vaselli-Curletto 10:6.

4 közül a döntőbejutásért: Vaselli-Granieri 10:5, Lucarelli-Milanesi 10:6.

Döntő: Vaselli-Lucarelli 10:8, III.-IV. helyért: Granieri-Milanesi 10:3.

Olaszország és Franciaország 8-tus párbajtőr-csapatja a Molis Kupáért mérkőzött egymással. Ennek során az olaszok 19:6 /!// arányban győztek. Az olasz győzelmeket Pavesi /4/, Breda /4/, Saccaro /4/, Bonglianni /4/, Prolucci /3/, a franciákat Guittet, /3/, Dreyfus /2/, Galfione /1/, Dagallier /0/, Schraag /0/ szerezték. Meg kell azonban állapítanunk, hogy a franciák tudnak jobb csapatot is kiállítani, hiszen ebből az együttesből, - hogy csak néhány nevet említsünk - hiányzott Mouyal, Bourquard, Lefranc és Queyroux.

LENGYELORSZÁG

Varsóban a lengyel párbajtőrívók a svédekkel találkoztak egyéni és csapatverseny keretében. A csapatversenyt Lengyelország A. csapata nyerte, második Lengyelország B. csapata, míg harmadik a svéd csapat lett, amely csak a lengyel C. csapatot tudta legyőzni és a lengyel A. csapattól 7:9, a B. csapattól 5:11 arányu vereséget szenvedett.

A svédok az egyéni versenyben javítottak, azt ugyanis Genesjö nyerte meg 6 győzelemmel az ugyancsak svéd Abrahamsson előtt, akinek 5 győzelme volt. A további sorrend III. Pomarnacki /lengyel/, IV. Nielaba /lengyel/, V. Lindwall /svéd/, VI. Skrudlik /lengyel/, VII. Barburski /lengyel/, VIII. Bitkiewitz /lengyel/.

0.0.0

FRANCIACORSZÁG

A francia bajnokságok részletes eredményei:

Férfi tőr: /59 induló/

Nyolcaddöntő: Magnan-Leclerc 10:6, Noel-Comdom 10:9, Closset-Barrabino 10:8, Courtillat-E.Rodocanachi 10:9, P.Rodocanachi-Van der Guth 10:7, Schwarz-Vincent 10:3, Ceretti-Bertot 10:7, Revenu-Geromini 10:2.

Negyeddöntő: Magnan-Noel 10:3, Courtillat-Closset 10:6, P.Rodocanachi-Szwarcz 10:7, Revenu-Ceretti 10:6.

Középdöntő: Magnan-Courtillat 10:8, Revenu-P.Rodocanachi 10:4.

Döntő: Daniel Revenu-Jean Claude Magnan 10:9.
III. helyért: Jacky Courtillat-Pierre Rodocanachi 10:9.

Női tőr: /32 induló/

Nyolcaddöntő: Dupin-C.Rousselet 8:6, Mousset-Hebster 8:7, Mac Fadden-Nicollet 8:3, Véronnet-Level 8:1, Garilhe-Degouy 8:4, Delbarre-Revenu 8:7, Bergeon-Negler 8:6, Gapais-Depetris 8:6.

Negyeddöntő: Mousset-Dupin 8:3, Véronnet-Mac Fadden 8:3, Garilhe-Delbarre 8:5, Gapais-Bergeon 8:7.

Középdöntő: Veronnet-Mousset 8:5, Gapais-Garilhe 8:6.

Döntő: Brigitte Gapais-Régine Veronnet 8:6.
III. helyért: Danielle Mousset-Renée Garilhe 8:3.

Párbajtőr: /58 induló/

Nyolcaddöntő: Bourquard-Parent 10:7, Guittet-Gangloff 10:7, Bourget-Chenu Tournier 10:5, Padou-Allemand 10:8, J.Brodin-Moulinat 10:4, Mouyal-Moulet 10:5, Aubret-Galfione 10:7, Dreyfus-Gamelon 10:7.

Negyeddöntő: Guittet-Bourquard 10:9, Bourget-Padou 10:9, Mouyal-J.Brodin 10:9, Dreyfus-Aubret 10:4.

Középdöntő: Guittet-Bourget 10:4, Mouyal-Dreyfus 10:6.

Döntő: Jack Guittet-Mouyal 10:6.

Kard: /36 induló/

Nyolcaddöntő: Arabo-Simon 10:8, Delloque-Gandubert 10:8, Parent-Vallée 10:7, Lefevre-Jacques 10:3, Ramez-Deleplanque 10:6, Loir-Roch 10:9, Fraisse-Panizza 10:8, Roulot-Vaucelle 10:3.

Negyeddöntő: Arabo-Delloque 10:7, Parent-Lefevre 10:4, Loir-Ramez 10:8, Roulot-Fraisse 10:2.

Középdöntő: Parent-Arabo 10:9, Roulot-Loir 10:7.

Döntő: Jacques Roulot-Parent 10:7.
III. helyért: Arabo-Loir 10:9.

0.0.0

AUSZTRÁLIA

Befejeződtek az ausztrál bajnokságok. A magyar Dr.Mártonffy Sándor nyerte ezuttal sorrendben hatodik kardbajnokságát. Magyar mester, Szakáll Endre tanítványa.

Női tőr egyéni bajnokság: I. J.Hopner, II. J.Redman, III. M.Sharfe.

Férfi tőr egyéni bajnokság: I. B.McCowage, II. I.Lund, III. B.Pickworth.

Párbajtőr egyéni bajnokság: I. J.Humphreys, II. I.Lund, III. H.Van Dijk.

Kard egyéni bajnokság: I. Dr.Mártonffy S., II. P.Rizzuto, III. B.McCowage.

Csapatbajnokságok győztesei: Női tőr New Zealand, Férfi tőr: New South Wales, Párbajtőr: Queensland, Kardban: New South Wales.

Az egyidejűleg megrendezett Ausztrália - New Zealand válogatott csapat mérkőzéseket mind a négy fegyvernemben az ausztrál csapat nyerte meg: Női tőrben: 9:7, Férfi tőrben: 10:6, Párbajtőrben: 11:3, Kardban 11:5 arányban.

VERSENYRŐL - VERSENYRE

ROVATVEZETŐ: DR. CZIFFRA ANDRAS

A technikai lehetőségek és rendelkezésre álló hely arányában pótoljuk az évelejei versenyek beszámolóit.

Január 20.-án Várpalotán a BSK serdülő leánytőr versenyén a négy helybe-
li induló közül első lett Udvari Mária Szabó, Adrienne előtt. - Az ifj. férfi tőr számnak
8 indulója volt. I. Bács Péter /Veszpr./, II. Balogh Gábor /Veszpr./, III. Tóth Ferenc
/Várpalota/, IV. Herczegh Imre /Várpalota/, V. Schäffer István /Várpalota/, VI. Godzsa
Zoltán /Veszprém/.

F ő b i r á k : Kovács Attila és Vajna Csaba.

Febr. 3.-án a szolnoki II. o. férfi tőr is háziverseny volt. 12 indulója
közül 10 volt II.o. s így a szabályok szerint minősített. I. Hank Zsombor, II. Raksó Já-
nos, III. Póta Iván, IV. Bali Imre, V. Kapitány István, VI. Berta Pál, VII. G.Kiss Gyula,
VIII. Munkácsi István.

F ő b i r ó : Tihanyi Lajos.

Február 10.-én Zirc-Dudaron kettős tőrversenyt rendeztek. A férfiak ifju-
sági számát 16 induló közül Tóth Ferenc /Várpalota/ nyerte. II. Veszely Géza /Bfüred/
III. Tóth Attila /Bfüred/, IV. Bács Péter /Veszprém/, V. Szabó József /Bfüred/, VI.
Schäffer István /Várpalota/, VII. Herczeg Imre /Várpalota/, VIII. Godzsa Zoltán /Veszpr./
IX. Balogh Gábor /Veszpr./ - A leányok versenyében ugyancsak 16-an indultak. A döntőt
Nagy Katalin nyerte /Tata/ három klubtársnője - Pölöskei Ildikó, Kecskédi Noemi és Nagy
Gyöngyi - előtt. V. Ottling Jolán /Zirc/, VI. Droksch Anikó /Zirc/, VII. Popovics Erika,
/Zirc/, VIII. Gombás Eva /Várpalota/, IX. Böszörményi Emőke /Zirc/.

F ő b i r á k : Major Ferenc és Kovács Attila.

Március 3.-án vívták Törökszentmiklós városi bajnokságait, amelyen a
"azomszéd vár" - Szolnok - versenyzői is résztvettek. A női törzsámot 16 induló közül
Vajna Judit /Tszm/ veretlenül nyerte /mindössze 5 találatot kapott/. II. Sella Magdol-
na /Tszm/, III. Fehér Andrea /Tszm/, IV. Farkas Anna /Tszm/, V. Balási Ilona /Sz/, VI.
Nagy Ágnes /Sz/, VII. Csapó Eszter /Tszm/, VIII. Dénes Edit /Sz/, IX. Romhányi Gabi /Sz/.
- A férfi tőr /18 induló/. I. Turi Mihály /Tszm/ veretlenül. II. Dókus László /Tszm/
III. Vadai Sándor /Tszm/, IV. Józsa János /Sz/, V. Katona Ferenc /Tszm/, VI. Balogh Im-
re /Tszm/, VII. Magas László /Tszm/, VIII. Récsai Zoltán /Tszm/, IX. Honti László /Sz/.
- Kard /11 induló/: A döntőbe csak a helybeliek jutottak. Első veretlenül Dókus László,
II. Katona Ferenc, III. Vadai Sándor, IV. Turi Mihály, V. Karancsi Lajos, VI. Komondi
Márton, VII. Annus Ferenc, VIII. Peres János, IX. Sipos Attila.

F ő b i r ó : Józsa János.

A Makói VSE ifj. férfi tőrversenyének 13 indulója közül első lett Szép-
völgyi János /Cs.S.I./, II. Simon Zoltán /Szentés/, III. Soós Attila /Cs.S.I./, IV. Kiss
István /Makó/, V. Andrassy Árpád /Makó/, VI. Kiss Zoltán /Cs.S.I./, VII. Nagy Sándor,
/Hmv.MEDOSZ/, VIII. Dávid Ferenc /Hmv.MEDOSZ/, IX. Sárándi János /Szentés/.

F ő b i r ó : Kocsis György

Március 10.-én Pápán a III.o. férfi és ifjúsági női törvívók találkoztak.
A férfiak számát 13 induló közül veretlenül nyerte Gajdán István /Sopron/, aki alig
kapott találatot ellenfeleitől. II. Hoppel Zoltán /Sopron/, III. Szekeres Lajos /Pápa/
IV. Dantsó János /Várpalota/, V. Tóth Ferenc /Várpalota/, VI. Boszorményi Árpád /Zirc-Du-
dar/, VII. Herczegh Imre /Várpalota/, VIII. Hornyánszky Antal /Sopron/. - 14 nő között
ugyancsak veretlenségét megőrizve győzött Mikoczy Marian /Pápa/, II. Drachos Anikó /Zirc-
Dudar/, III. Gombás Mária /Várpalota/, IV. Udvari Mária /Várpalota/, V. Patthy Veronika,
/Pápa/, VI. Popovics Erika /Zirc-Dudar/, VII. Borszéki Mária /Pápa/, VIII. Bittmann Il-
ona /Zirc-Dudar/.

F ő b i r ó : Boda László

A győri Vasas ETO, II.o. kardversenyét /26 induló/ vegyes rendszerben
bonyolították. I. Czigány Attila /ETO/, II. Fekete Imre /ETO/, III. Lajos Tamás /Eger/
IV. Fehér Tibor /ETO/, V. Kovács László /Eger/, VI. Pók Pál /Eger/, VII. Szalánczy György
/ETO/, VIII. Lakatos János /ETO/.

A Kaposvári Petőfi S.K. ifj. kardversenyén 31 vívó, küzdelme hármas holtversennyel végződött. Ennek eredményeképpen I., Major Albert /Keszthely/, II., Gaáts Attila /Kaposvári Kinizsi/, III. Csiza Ferenc /Kap. Petőfi/, IV. Domonkos Imre /K. Kinizsi/, V. Károlyi Lajos /Keszthely/, VI. Borbíró Ferenc /Nagykanizsa/, VII. Juhász Olivér, VIII. Gabányi Zoltán /K. Petőfi/, IX. Pogány Róland /Keszthely/.

F ő b i r ó : Szigetvári Sándor

Székesfehérváron igen népes - 39 főnyi - mezőny gyűlt össze a III. o. női törversenyen. A verseny tapasztalatai alapján fel kell hívni a figyelmet arra, hogy tanácsos a minősítési könyvet minden tekintetben, különösen a minősítés megszerzése szempontjából /hiszen nem minden verseny minősít/ rendben tartani, mert előfordulhat, hogy kétség esetében nem engedik elindulni és kárba veszi az utazás. A döntőt biztos főlénytel Péter Zsuzsa /Bp. Vasas/ nyerte. II. Gaál Nóra /Szfv/ III. Güns Zsuzsa /Bp. Vasas/ IV. Bartányi Krisztina /Bp. Vasas/, V. Kiss Ildikó, /Dunaujváros/, VI. Krenkó Sarolta, /Szfv/, VII. Bense Tünde /Bp. Vasas/, VIII. Schöberl Tünde /Bp. Vasas/, IX. Király Erzsébet /Szombh./.

F ő b i r ó : Szántó Gábor

Szolnokon 26 ifjúsági kardvívó mérte össze erejét, amely igen egyenlőnek bizonyult, mert a kilencs döntőben ötnek volt egyaránt 5-5 győzelme és az egyetlen hatgyőzelmes Hank Zsombor /Sz/ "biztosan" nyerte a versenyt. II. Jakab László /Eger/, III. Dókus László /Tszm/, IV. Bablonkai Kornél /Eger/, V. Turi Mihály /Tszm/, VI. Vaday Sándor /Tszm/, VII. Pavlyák Ferenc /Eger S.I./, VIII. Staub Ervin /Sz/, IX. Szentesi Béla. /Sz/. - III. o. párbajtörversenyt is rendeztek vegyes rendszerben. A 10 helybeli induló először két csoportban körmérkőzést vívott, majd nyolctól kezdve végig közvetlen kieséses mérkőzések következtek, amelyek eredményeképpen I. Raskó János, II. Kapitány István III. Hargitai Attila, IV. Danics Ferenc, V. Póta Iván, VI. Pakai György, VII. Ridegh Gábor, VIII. Munkácsi István.

F ő b i r ó : G. Kiss Gyula és Tihanyi Lajos

Tavaszi eredmények vidéken

Március 17-én Békéscsabán 30 III. o. női törvívó vetélkedéséből holtverseny után Bardócz Klára /Bcsabai VTSK/ lett az első klubtársnője Ferenczhalmi Mária előtt. III. Kunos Györgyi /Oroszházi S.I./, IV. Csongor Sári /Hódmv. MEDOSZ/, V. Magyar Magdolna /Hódmv. MEDOSZ/, VI. Rózsavölgyi Mária /Makói Vasutas/, VII. Bányai Ildikó /Hódmv. MEDOSZ/, VIII. Ondok Márta /Bcsabai VTSK/, IX. Bustyaházi I. /Makói Vasutas/. - A III. o. kardversenynek 26 indulója közül veretlenül, egyes mérkőzéseit is nagy főlénytel nyerve Köves Endre /Hódmv. MEDOSZ/ lett az első, Buchinger György /Salgótarjáni Kohász/ előtt. III. Nagy Sándor /Hódmv. MEDOSZ/, IV. Szépvölgyi János /Hódmv. MEDOSZ/, V. Bándi Rezső /Oroszházi S.I./, VI. Bóka István /Hódmv. S.I./, VII. Pintér Attila /BVSC/, VIII. Panyi Tibor /BVSC/, IX. Ferenczi András /BVSC/.

F ő b i r ó : Gyulai Gábor

A Zirc-Dudari Bányász S.K. ifj. női törversenyén 16 induló közül veretlenül, mindössze 4 találatot kapva Mikoczy Marianna /Pápa/ lett az első. II. Popovics Erika /Zirc/, III. Kenderesi Adrién /Bfüred/, IV. Gombás Eva /Várpalota/, V. Ottling Jolán /Zirc/, VI. Tóth Piroska /Bfüred/, VII. Zsilavetz Katalin /Pápa/, VIII. Bittmann Ilona /Zirc/, IX. Szabó Andrea /Pápa/. - A serdülő kardversenynek mindössze 7 indulója akadt. Az első négy helyen balatonfürediek végeztek, mégpedig Miskei László /veretlen/, II. Hajas László, III. Hadi József és IV. Farkas Tamás. Ötödik Tóth Arpad /Zirc/.

F ő b i r á k : Boda László és Vida János

A Salgótarjáni Bányász III. o. törversenyeinek női számát veretlenül Révay Ilona /SBTC/ nyerte. II. Csányi Magdolna /Eger/. A III. helyért holtversenyt kellett vívni. Ebben Bagyinszki Zsuzsa /SKSE/ győzött Földényi Katalin /Ózd/ ellen. V. Hagara Mária /SKSE/, VI. Győri Magdolna /SBTC/ VII. Csoma Valéria /SBTC/, VIII. Hajas Katalin /SKSE/. - A férfi számban 17-en léptek pástra. Holtverseny után első Bozóky Dénes /Ózd/, Bablonkay Kornél /Eger/ előtt. III. Szutor László /SKSE/, IV. Dienes Jenő /Ózd/, V. Béres István /SKSE/, VI. Vincze Ferenc /SBTC/, VII. Labanc Dezső /Ózd/, VIII. Flórik György /SKSE/, IX. Szinyei András /SBTC/.

F ő b i r á k : Mittermayer Ödön és Fűreder Gábor

Szolnokon az ifj. törözők találkoztak. A nők versenyének nagylétszámú /37/ mezőnyéből különösen hárman emelkedtek ki. Versengésükből kettős holtverseny született, amelyben Németh Ilona /Szolnok/ bizonyult jobbnak Vajna Juditnál /Tszm/. III. Sármasi Réka /Kecsk.V.M./ IV. Mezei Judit /Kecsk.V.M./, V. Faragó Agnes /Tszm/, VI. Sella Magdolna /Tszm/, VII. Keczan Nóra /Kecsk.V.M./, VIII. Fehér Andrea /Tszm/, IX. Tóth Katalin /Nyiregyházi Petőfi/. - A férfiak mezőnye is népes volt /39/. A versenyt veretlenül Danics Ferenc /Szolnok/ nyerte. II. Maróti Péter /Szentés/, III. Simon Zoltán /Szentés/, IV. Szabolcs László /Nyiregyházi Petőfi/, V. Sárdi Béla /Nyirh./, VI. Sárándi János /Szentés/, VII. Kutasi István /Bácsmegeyi S.I./, VIII. Barta Tibor /Csongrád/, IX. Mátéfi György /Szentés/.

Főbírák: Józsa János és Garancsi Zoltán.

Március 24-én Balatonfüreden az ifj. kardverseny 12 indulója közül I. veretlenül Veszely Géza /Bfüred/ II. Sigmond András /Veszpr./ A többi helyezése a hazaiak vitték el. III. Szabó József, IV. Miskei László, V. Hadi József, VI. Tóth Attila, VII. Hajjas István VIII. Gaál Guba. - Az ifj. női tör száma 23 indulója már nagyobb küzdelmet vívott, amelyből ugyancsak veretlenül Wilde Judit /Veszprém/ került ki győztesen II. Tordai Emese /Bfüred/ III. Miloczy Mária /Pápa/ IV. Morocz Márta /Veszprém/ V. Gombás Éva /Várpalota/ VI. Kenderesi Adrienne /Bfüred/ VII. Popovics Erika /Zirc/ VIII. Pállfy Zsuzsa /Bfüred/.

F ő b i r á k : Major Ferenc és Kocsis Miklós

A Soproni MAFC III. o. férfi törversenyét 19 induló közül veretlenül Hoppál Zoltán /SMAFC/ nyerte Holl Jenő /SVSE/ előtt. III. Gajdán István /SMAFC/ IV. Szekeres Lajos /Pápa/ V. Lehócz József /Komárom/ VI. Estó Péter /SVSE/ VII. Jankert Kálmán /SVSE/ VIII. Solymos László /Komárom/ IX. Séta Csaba /Komárom/. -

F ő b i r á k : Puskás Bertalan és Beky Albert

Március 31-én Veszprémben a II. o. férfi törözők /17 fő/ küzdelméből a hazaiak kerültek az első három helyre a következő sorrendben: Tisztartó Tibor, Vajna Csaba és Walther Károly, IV. Rátkai Zsolt /Bp. Spartakusz/ V. Veréczy Gábor /Szfv.S.I./ VI. Sándor Lajos /Bp.Spartakusz/ VII. Kocsis Miklós /Veszpr./ VIII. Madarász Attila /Bp.Spart./ IX. Grész Béla /Szfv.S.I./. - Az ifj. női tör szám 12 indulója közül veretlenül /mindössze 4 találatot kapva/ győzött Wilde Judit /Veszprém/ klubtársa Morocz Márta előtt. III. Droksch Anna /Zirc-Dudar/ IV. Popovics Erika /Zirc-Dudar/ V. Gombás Éva /Várpalota/ VI. Szabó Andrea /Várpalota/ VII. Horváth Emőke /Veszprém/ VIII. Ottling Jolán /Zirc-Dudar/.

F ő b i r á k : Major Ferenc és Kovács Attila.

A Kecskeméti V. Meteor ifj. férfi törversenyének 10 indulója körmérkőzést vívott. Első lett Andrássy Attila /Bácsmegeyi S.I./ két klubtársa - Járdánházi Tamás és Szemerey Huba - előtt. IV. J. Szabó András /Kecsk.V.M./ V. Riegler Endre /Kálcsai Kinizsi/ VI. Lugosi László /Bácsm.S.I./, VII. J.Szabó Ferenc /Bácsm.S.I./.

F ő b i r ó : Gaál Tibor

Dunaujvárosban ifjusági kardozók és női törvívók találkoztak. A férfiak számában 31-en léptek pástra. A döntő küzdelmei igen szorosak voltak. Hárman végeztek 5-5 győzelemmel az élen. Ujraivásukból Surányi Ferenc /DVSC/ került ki győztesen Schierm Szigfried /Dunaujv. Kohász/ és Gáts Attila /Kaposvári Kinizsi/ előtt IV. Dókus László /Törökszentm./ V. Domonkos Imre /Kaposv. Kin./ VI. Gecser Gábor /Ujpesti S.I./ VII. Teleki Péter /Dunaujv.Kohász/ VIII. Nagy Imre /DVSC/ IX. Elek László /Ujp.S.I./. - A nők számában még többen /40/ indultak. Az első helyet imponáló fölényrel, veretlenül Vajna Judit /Töröksztm./ szerezte meg klubtársa Faragó Ágnes előtt. III. Jeneý J. /Baja/ IV. Gärtner Ildikó /Kaposv.Kin./ V. Gyorsok Éva /Kapos.Kin./ VII. Makszim Zsuzsa /DVSC/ VII. Seller Magdolna /Töröksztm./ VIII. Fehér Andrea /Töröksztm./ IX. Aled Mária /Szentés/.

F ő b i r á k : Rábe Gusztáv és Szántó Gábor

Április 7-én a Várpalotai BSK III. o. törversenyei II. osztályra nem minősítettek. A férfiak számában 14 induló közül holtverseny után első Csonka Gábor /Székesfv.S.I./ Dantsó János /Várpalota/ előtt. III. Kludszky József /Székesfv./ IV. Révész Tamás /Székesfv./ V. Tóth Ferenc /Várpalota/ VI. Schäffer István /Várpalota/ VII. Herczegh Imre /Várpalota/ VIII. Szekeres Lajos /Pápa/-/Magsérült/. - A nők versenyét /14/ Kiss Ildikó /Dunaujv. Kohász/ nyerte II. István Sarolta /Székesfv.S.I./ III. Eötvös Gabriella /Várpalota/ IV. Krenkó Sarolta /Szfv.S.I./ V. Lőrincz Mária /Zirc-Dudar/ VI. Soós Gyöngyvér /Pápa/ VII. Gombás Éva /Várp./ VIII. Udvari Mária /Várp./

F ő b i r ó : Zatkalik László

Április 14-én a Kecskeméti V.Meteor III.o. kardversenye ugyancsak csupán III. o.-ra minősített. 14 induló közül Sarkózi István /SZEAC/ és Szóke János /Bp.V.M./ holtversenyben került az élre, ami az előbbi javára dönt el. III. Szabó Attila /Kecsk.V.M./ IV. Nándory László /Bp.V.M./ V. Banó Sándor /OSC/ VI. Rózsahegyi Béla /Bp.V.M./ VII. Bácsi Ferenc /Bp.V.M./ VIII. Járdánházy Tamás /Bácsm.S.I./ IX. Szemerey Huba /Bácsm.S.I./.

F ő b i r ó : Gaál Tibor

Április 21-én a Keszthelyi ifj. női törversenyt 22 induló közül Zsidó Katalin /Keszthely/ nyerte. II. Kópcsányi Mária /BVSC/ III. Porkoláb Magdolna /Kaposv. Petőfi/ IV. Kovács Ágnes /BVSC/ V. Farkas Judit /BVSC/ VI. Fekete Judit /Tapolca/ VII. Sallai Judit /Keszthely/ VIII. Keresztényi Magdolna /BVSC/.

F ő b i r á k : Zatkalik László és Windisch Katalin.

Törökszentmiklóson a II. o. női tör számnak mindössze 6 indulója akadt. Holtverseny után első lett Vajna Edit /Tszm/ Danics Zsuzsa /Szolnok/ előtt. III. Seller Magdolna /Tszm/. - Ifj. kardozó 17 akadt. A veísenyt veretlenül Raskó János /Szolnok/ nyerte klubtársa Hank István előtt. III. Vadai Sándor /Tszm/ IV. Kapitány István /Sz/ V.

